

ARBETAREN

ORGAN FÖR SVERGES ARBETARES CENTRALORGANISATION

N:o 4

UPPLAGA A

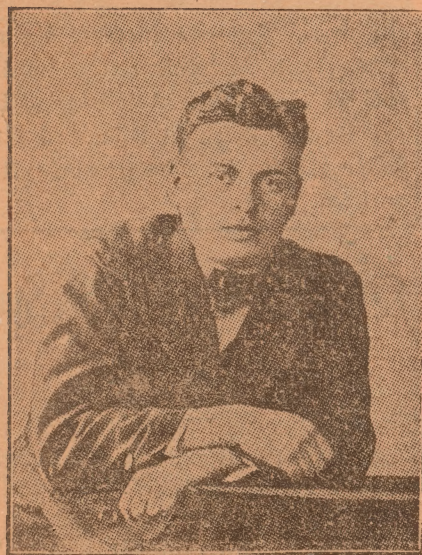
TORS DAGEN DEN 5 JANUARI 1922

PRIS 15 ÖRE

ARG. 1

Bela Kun och den bolsjevisk-ungerska revolutionen.

"Han upphöjde de härskande klassernas korruption till revolutionär princip."

Bela Kun.

"Rote Fahne" i Wien anmälde för en tid sedan en broschyr, som huvudsakligen avhandlade Bela Kuns förhållande till den ungerska revolutionen. Tidsningen har i följande lev på ryska pennor beskrivit honom som en långre

rens period, och han som kommandant i den revolutionära Budapest, hade tagit del i en kontrarevolutionär rörelse. Bela Kun befann sig vid tiden för denna beaktelse i ett fängelse. När han erhöi kännedom om beaktelsen, utropade han: "En sådan eländig vagabond! Likväl har jag givit honom 50,000 kronor!"

Man kan lätt föreställa sig Kuns moraliska förfäran över att denne Haubrich tagit 50,000 kronor av Kun och likväl förräddade honom!

När sammanbrottet kom be-
tredde sig Kun som en stoikare,
säger författaren. En idé hade
han dock. Han föreslog, att den
röda armén skulle draga sig till-
baka till Bakonyerskogen med
den beräkningen, att tillbakatä-
get då kunde fortsättas in i ös-
terrike där hans person så kun-
de vara säker. Denna plan för-
målade han dock icke genom-
driva.

Författaren beskriver Kun för
rent otroliga saker, som att un-
der hela rådsvaldet ha hållit en-
tanten underrättad om proletar-
statens viktigaste hemligheter.
Därför kunde också Kun till sist
fly från Budapest under enten-
telst belyst:

Som bekant har spårvägspersonalen
löst ansett sig kunna godkänna det
medlingsförslag, som framlagts av för-
likningsmännen. Det torde därför va-
ra av ett allmänt intresse, att något
lyckoriddarnas samvetslösa spel
med arbetarklassens intressen,
både från socialdemokrater och
kommunister. En lärdom ger den
älsaren, att det vanvetligaste ett
proletariat kan företaga sig, när
det går att genomföra en revolu-
tionär omvandling, det är att off-
ra sitt blod för att ena ögonblik-
ket störta en borgerlig regering
och nästa ögonblick själv tillsät-
ta en ny regering. De skola fin-
na, att de i båda fallen bli regera-
re och förtvyllda. Att politiker-
na spela krona och klave med
arbetarnas lycka. Att en revolu-
tion icke bringar arbetarklassen
några större fördelar för än
denna beslutat att själv taga
hand om sitt eget öde genom av-
skaffandet av alla regeringar,
genom avskaffandet av själva
statsystemet och uppbyggandet
av ett federalistiskt samhälle i
linje med de idéer syndikalismen
förfäkar.

Broshyren heter "Den magy-
ariska pesten i Moskva". Bela
Kun representerar denna pest
och har flyttat den med sig till
Ryssland. Författaren till bro-
shyren är en av det ungerska
kommunistpartiets ledande kraf-
ter, Henrik Ungar, och man har
kunnat läsa många förträffliga
korrespondenser från hans hand
såväl i "Politiken" som andra
skandinaviska bolsjeviskorgan.
Det är således icke en "vem som
helst" som står det moraliska an-
svaret för anklagelsen.

Bela Kun stämplas som den
typiske lyckoriddaren.

Han har vandrat vägen från yt-
tersta höger till yttersta vän-
ster, och denna tid kallar för-
fattaren hans övergångs-
tid. Författaren tillägger emel-
lertid, att alla magyariska (un-
gerska) politiker ständigt be-
finna sig i övergångstid eftersom
man ständigt går över från det
ena till det andra partiet, vilket
dock näppeligen är ett uteslutan-
de ungerskt fenomen!

När frågan om den ungerska
revolutionen blev akut, sändes
Kun från Ryssland, dit han kom-
mit som ungersk krigsfånge, till-
baka till Ungern. "Han lät flit-
ligt förkunna, att det fanns pen-
gar i överflöd", Kun talde endast
redskap. Hade någon en själv-
ständig mening blev han förföljd.

Bland dem som direkt köpts
av Kun var den socialdemokra-
tiske politikern Josef Haubrich.
Denne har i processen emot ho-
nom öppet tillstått inför domsto-
ren, att han under på sediktatu-

Statistiska upp- gifter från Stock- holmssystemet.

En tredjedel färre fyllerister
och alkoholister i år än
under 1920.

Stockholmssystemets nu före-
liggande statistik över år 1921
utvisar ur nykterhetssynpunkt
ett gott resultat. Medan fyller-
förelseerna år 1913, det sista
året före motbokens införande,
voro 17,696 och år 1920 10,207, ha
de under det gångna året stan-
nat vid 6,946. Likaså har an-
talet fall av alkoholism, som
föranlett intagning och vård på
centralsjukhuset för alkoholis-
ter, Katarina sjukhus, minskats
från 623 år 1913 och 423 år 1920
till 288 år 1921.

Per tusen invånare räknat,
voro fylleriförelseerna 50,42 år
1913, 24,59 år 1920 och 16,55 år
1921. Minskningen sedan 1913
utgör 67 procent och sedan 1920
33 procent. Antalet på Katarina
sjukhus för alkoholism intagna
personer utgjorde per tusen
invånare 17,8 år 1913, 10,2 år
1920 och 6,9 år 1921. Minsk-
ningen är i detta fall 61 procent
sedan året före Stockholmssys-
temets tillkomst och 33 procent
sedan 1920. Både antalet fyller-
ister och antalet alkoholister
ha sålunda under det senaste
året varit en tredjedel mindre

Dubbelmördaren i Tranås har er- hållit sin dom.

Fick livstids straffarbete samt åla-
des utbetala 15,000 kr. i
skadestånd.

LINKÖPING, onsdag. (TT.)

Norra Vedbo häradsrätt av-
kunnade i dag dom över dubbel-
mördaren Nils Ljungkvist från
Tranås. Han dömdes för dråp i
hastigt mod på såväl poliskon-
stapel Axel Stenborg som kafé-
innehavinnan fru Maria Jo-
hansson under försvarande om-
ständigheter till livstids straff-
arbete samt att i skadestånd till
polisman Stenborgs efterlevan-
de maka och barn utgiya kr.
15,000.

I fråga om stölden av mord-
vapnet frikändes Ljungkvist i
brist på bevisning.

Ljungkvist åhörde domen
hånleende. Efteråt sporde han
spetskt, vem som skulle ha hans
rakkniv m. fl. tillhörigheter.
Han utfördes högljutt svärjande.

De arbetslösa i Malmö.

Spår-
vägs-
per-
sonal-
en

(Privat till Arbetaren.)

MALMÖ, onsdag.

På grund av strejk härstades
inom möbelindustrin och elek-
trikerfacken har understödet
indragits för arbetslösa inom
nämnda grupper.

Spårvägsmännen och konfliktläget.

En redogörelse av spårvägspersonalen.

Tidningen "Arbetaren" har från
spårvägspersonalens samorganisa-
tion erhållit nedanstående redogö-
relse för läget i spårvägsmännens
löne- och avtalsfrågor, varl hö-
lagsledningen och i synnerhet den
socialistiske direktören Gottfrid
Björklund får sin lönepolitik för-
träffligt belyst:

Som bekant har spårvägspersonalen
löst ansett sig kunna godkänna det
medlingsförslag, som framlagts av för-
likningsmännen. Det torde därför va-
ra av ett allmänt intresse, att något

lyckoriddarnas samvetslösa spel
med arbetarklassens intressen,
både från socialdemokrater och
kommunister. En lärdom ger den
älsaren, att det vanvetligaste ett
proletariat kan företaga sig, när
det går att genomföra en revolu-
tionär omvandling, det är att off-
ra sitt blod för att ena ögonblik-
ket störta en borgerlig regering
och nästa ögonblick själv tillsät-
ta en ny regering. De skola fin-
na, att de i båda fallen bli regera-
re och förtvyllda. Att politiker-
na spela krona och klave med
arbetarnas lycka. Att en revolu-
tion icke bringar arbetarklassen
några större fördelar för än
denna beslutat att själv taga
hand om sitt eget öde genom av-
skaffandet av alla regeringar,
genom avskaffandet av själva
statsystemet och uppbyggandet
av ett federalistiskt samhälle i
linje med de idéer syndikalismen
förfäkar.

redogöra för de huvudsakliga syn-
punkter, som varit bestämmande för
dessa ställningstagande.

Det är ju ett känt och av alla som
haft tillfälle att närmare sätta sig in
i förhållandena även erkänt faktum,
att spårvägspersonalens löner 1914 vo-
ro alldeles orimligt för låga. Det gamla
Waldenbolagets politik gick nämligen,
som bekant, ut på att ur spårvägs-
driften utpressa den största möjliga
vinst för aktieägarna och detta sked-
de givetvis på kommunens och fram-
för allt på personalens bekostnad. Då
kristiden började, stod personalen all-
sammans fullständigt på svältgränsen. Krav
ställdes då om att, i likhet med de
flesta andra grupper av arbetare och
befattningshavare, erhålla dyrtidstil-
lägg. Sådant erhöles icke förr än den
1 juli 1916, då ett dyrtidstillägg av 5
kr. i månaden beviljades. Dessutom
utgick då familjetillägg med 5 kr. för
hustru och 2 kr. för varje barn, allt
per månad.

Att personalen under denna tid icke
vidtog några särskilda kraftåtgärder
för att förbättra sin ställning, berodde
på att den hoppades en förändring
skulle inträda i berörda förhållanden.
I och med att spårvägsdriften i hu-
vudstaden från och med den 1 jan.
1917 övertogs av ett nytt bolag, däri
kommunen vore delägare. Enligt per-
sonalens sätt att se borde detta nya
bolag, moraliskt sett, vara skyldigt att
gottgöra personalen för de oförträtt-
den fick lida under Waldensystemets
hänsynslösa regim. Då spårvägar-
numera höll övergått i kommunens
händer, borde denna skyldighet icke
vara mindre.

(Forts. på sid. 2).

Driver staten telefonisterna till prostitution?

En extra telefonist har 30 kronor i
månaden, men telefondirek-
tören c:a 1500.

Det surrade som i en bikupa
nere på telefonstationen i dag.
Det glädjande meddelandet i
morgontidningarna om att in-
dexen sjunkit med 15 enheter
eller c:a 6,5 proc. betydde näm-
ligen för telefonisterna en sänk-
ning av deras löner, — en sänk-
ning som deras knappa lilla
budget alls icke kan tåla. Pris-
sänkningen gäller bl. a. bränsle,
beklädnad och "övriga utgifter"
och dessa existera icke bland
de få utgiftsposter, som statens
telefonister kunna bestå sig med
— åtminstone icke lokaltelefo-
nisterna och de så kallade extra-
telefonisterna.

Telefonisterna äro vana vid
att bli betraktade som nummer-
brickor, som hjulkuggar i ett
stort maskineri, som heter tele-
grafverket. Hur mycket syndar
icke allmänheten mot dem?
"Herrar", som vill gälla för att
vara "gentlemän" och som öga
mot öga säkert skulle vara ga-
lantheten själv mot den lilla ra-
ra telefonisten kunna i telefo-
nen, där "den lilla rara
nisten" icke har honom

Generaldirektör Rydin.

nisterna antingen de tjänstgöra
eller icke plus 80 öre i timmen
för tjänstgöring. Men i denna
tid, då det finnes ovanligt litet
arbete på telefoncentralen, hän-
der det icke så sällan att det
icke blir annan förtjänst i må-
naden.

Och vilka förmåner kunna de
så uppnå, när de från extratele-
fonisterna stiga upp i de så kal-
lade lokaltelefonisternas löne-
klass? Se här en tabell som
utarbetats efter den lönesänk-
ning den nya indexen medför:

Klass I 101:— 61:08 54:30
" II 108:— 64:84 57:64
" III 119:— 68:48 60:87
" IV 131:— 72:46 64:41
" V 144:— 76:76 68:23

Och det går många, långa,
tunga år innan en telefonist när
till femte löneklassen — och
dricker hon kaffe eller läser 25-
öresromaner på sin tjänstetid
kommer hon aldrig ut. Tidigare
kunde telefonisterna gå ge-
nom alla dessa klasser inom lopp-
et av 5 år och upp i de så kal-
lade ordinaries lönegrad, d. v. s.
bli fast anställda så de icke utan
vidare kunna avskedas, få fri-
läkare och medicin, bli pen-
sionsberättigade och erhålla
fast semester o. s. v., men nu
bli de ordinarie platserna in-
dragna allt efter som det inträ-
der vakans, så det kan gå 10 år,
ja ännu mera innan de kunna
flyga in i "det förlovade landet".
som lönar alla årens trogna slit
så här: Rikstelefonisternas hög-
sta och lägsta lön är:

Lön Dyrtid Dyrtid
251:— 112:20 363:20
214:— 99:95 313:95

Mera än dessa kr. 363:20 kun-
na de aldrig förtjäna, vilka tjän-
ster de än göra statens telegraf-
verk eller allmänheten, men ha
de kvar så mycket av nerverna,
att de felfritt sköta sitt arbete i
30 år och samtidigt ha fyllt sitt
55:te år kunna de dra sig tillba-
ka med en pension som för riks-
telefonisterna utgör 1,704 kronor
plus dyrtidstillägget. För denna
summa kunna de så "vila ut
sig" efter en människors ålders
slit i statens och allmänhetens
tjänst! Deras liv har ju icke ge-
vit dem anspråk, varken gom-
st.

(Forts. på sid. 2).

ARBETAREN

Redaktör:
FRANS SEVERIN.
Redaktion och Expedition:
LASTMAKARGATAN 29
(vid Oxtorget)
Postadress:
Box 399, Stockholm 1.
Telegramadr.:
ARBETAREN.
REDAKTIONEN:
Redaktionsmottagningskl. 3-4 em.
Allm. tel. Norr 186 34, Rikstelefon 126 43.
Redaktionssekreterarens mottagningskl. 12-2 och 6-7 em.
Allm. tel. Norr 186 34, Rikstelefon 126 43.
Notissänd. öppen fr. kl. 10 fm. till 2 natten.
Allm. tel. Norr 186 34, Rikstelefon 126 43.
Redaktionen stängd lördagar.

EXPEDITIONEN:
öppen från kl. 9 fm. till kl. 6 em.
Lördagar stänges Expeditionen kl. 4 em.
Allm. tel. Norr 189 48, Rikstelefon 126 23.
FAKTORIN:
Allm. telefon Norr 185 92.

Tryckeri A.-B. Federativ, Stockholm, 1922.

OFFENTLIGA NÖJEN

Linné-Teatern.

8 HUMLEGÅRDSGATAN 8
SCHILLERS stora klassiska verk

Sammansvärjningen i Genua.

Historiskt skådespel i 6 akter
från renässansens dagar.

I huvudrollerna:
HANS MIERENDORFF,
FRITS KORTNER,
ERNA MORENA.

St.-T.: ... Veckans intressantaste
filmnyhet är odiskutabelt "Sammans-
svärjningen i Genua". — — — över-
flytningen av den ärelösa frihets-
hjälten Fiescos tragedi till filmen
— — — har emellertid blivit utom-
ordenligt lyckad. — — —

Soc.-D.: — — — ett stort histo-
riskt drama av stort mått. — — —

F. D. P.: — — — Icke ett ögonblick
försagas den spänning. — — —

Föreställningar precis
kl. 7 och 9.
Åsa E. J. tillträde.

reducering

(Privat till Arbetaren.)

KÖPENHAMN, onsdag.

Efter vad eder korrespondent er-
far ha arbetsköparna inom byggnads-
industrin nu formulerat sina
krav för det nya avtalet. Förslaget
innefattar en reduktion av lönerna
på 43 proc. (motsvarande hela det
dyrstilllägg som erhållits under
krigsåren), dessutom förändring i
timlönprincipen som betyder en
stark reducering nedeffter. Målna
och timmerna, som haft en
minimilön på 1,45 i tim, bjudas
nu en normal-lön (närmast maxi-
mumlön) på 1,40, vilket betyder att
man inte kan nå över denna timlön.
De unga målna, som fört haft
samma lön som de äldre, bjudes 1,20
i timmen. Hantlangarna, som ha
garanterad timlön på 1,40, bjudes nu
1 kr. i timmen. Förslaget innehåller
dessutom en omläggning av ar-
betstiden så att man under vinter-
månaderna arbetar 7 1/2 timma och
under sommarmånaderna 8 1/2.

Byggnadsfacken äro emellertid de
mest krigslösta bland arbetarna
och stå utom landsorganisations-
en, så allt talar för att arbetsköparnas
oförskämda anspråk mötes av de
barkade nävarnas viljekraftiga mot-
stånd.

Eldarna här ha genom omröstning
godkännt det avtalsförslag som nåtts
genom förhandlingar mellan arbets-
köparna och eldarorganisationen.
Förslaget innehåller betydliga löne-
nedsättningar.

Sjömännens fackförening har ge-
nom omröstning beslutat att över-
lämna till styrelsen att träffa och
avsluta den nya överenskommelsen,
på de villkor som kan nås. Redar-
na ha hotat att om inget resultat
nåddes genom förhandlingarna nu,

Arbetslösa!

Medlemmar i Sthlms fackl. org. Arbets-
lösas förening, vilka önska komma i af-
njutande av hyresbidrag, torde för er-
hållande av sådant anmäla sig till utdel-
ningskommittén i Folkets Hus Hall den
3-7 innevarande månad, kl. 11-2, samt-
liga dagar, med undantag av Fredagen
d. 6, då tiden är kl. 12-2.

Obs! De som ej infinna sig nämnda
tegar bli förlustiga understödet.

Sthlms Fackligt Organiser-
des Arbetslösas förening.
Styrelsen.

INTERNATIONELLT

Sovjetryssland och de kapitalistiska staterna.

Fransk-Polska försök till närmande till Ryssland.

WIEN, tisdag. (Rosta.)

Den "vitryska pressbyrå" medde-
lar från Warschau, att Frankrike gör
sitt inflytande gällande för att Polen
i sin politik må närma sig Ryssland.
Frankrike skulle önska över Polen
komma i kontakt med Ryssland för
att hindra att England och Tyskland
ensamma skulle ekonomiskt intränga
i Ryssland. Frankrike önskar ett slut
på motsättningen mellan Polen och
Ryssland. Det vore på grund härav,
som polska regeringen förklarar att
Moskva och Charkov, att Polen strä-
vade efter att komma i bästa förhål-
land till Ryssland.

Ryssland och Förenta Staterna.

MOSKWA, tisdag. (Rosta, Radio.)

I en artikel i Ivestija påpekar Stek-
lov med anledning av Förenta stater-
nas gåva på 20 miljoner bushels korn
de ömsesidiga fördelar, som skulle följ-
ja på ett närmande mellan Förenta
staterna och Ryssland. Ett sådant när-
mande har länge varit nödvändigt,
skriver Steklov. Det finnes ingen or-
sak till överensstämmelse mellan
Sovjetryssland och Förenta staterna.
Ju för en önskan om närmande kom-
mer till uttryck från andra sidan av
Stilla havet, ju bättre skulle det vara
för den allmänna freden, så vitt denna
är möjlig inom kapitalismens ram.

Det Rysk-Österrikiska fördraget.

MOSKWA, tisdag. (Rosta, Radio.)

Sovjetregeringen kommer inom den
närmaste framtiden att ratificera den
traktat, som undertecknades i Wien
den 7 december. Den ryska represen-
tationen erkännes som Rysslands enda
representation och åtnjuter alla diplo-
matiska och konsulara rättigheter.
Samtidigt utvidgas konventionen av
juli 1920 angående hemsändan-
skrift.

Ryssland skall 1922 erkännas som politisk faktor.

De borgerliga regeringarna ha kommit på andra tankar.

MOSKWA, måndag. (Rosta, Radio.)

I sina kommentarer angående Ryss-
lands internationella ställning vid år-
skiftet påvisar Ivestija, att det vikti-
gaste faktum är, att Sovjetrysslands
verkliga existens nu ej längre bestrid-
des av de borgerliga regeringarna,
som halsstarrigt under dessa år vägrat
att erkänna detta faktum. Nu ha de
dock kommit på andra tankar i denna
fråga på grund av Rysslands segerrika
motstånd mot alla angrepp. Vid sidan
av detta faktum går tydligt förbättringen
i den ekonomiska situationen.
Handel och industri gå framåt. Ryss-
land kan taligt och med god tillförsikt
invänta den vidare utvecklingen, i för-
visningen om att den historiska ut-
vecklingens gång gynnar sovjetmakten.
Låt oss komma ihåg, säger Ivestija
till slut, att vår grund vilja på de bre-
da arbetande massornas sympati och
verksamhet. Denna grundval sakna
våra motståndare. År 1922 skall se
Ryssland tyst erkänt som en interna-
tionell politisk faktor.

En redogörelse för Norges tonnage.

Lämnad av Arbetarens Kristiania-korrespondent.

Under 1914 sysselsatte den norska
handelsflottan 30 å 33 tusen män. Om
den nu varit i seglation i full utsträck-
ning, skulle den, enligt bemannings-
tariffens minimibestämmelser kräva
35 å 40 tusen.

Handelsflottan bestod före kriget av

Förskingringshistorien i Borlänge.

En förklaring från landsfogde Nordlund.

BORLÄNGE, onsdag. (T. T.)

Landsfogde Nordlund har med anledning av de angrepp,
som i en del av länets tidningar
riktats mot honom, för hans un-
derlåtenhet, att i tid ingripa mot
landsfiskal Moberg, medde-
lat Borlänge Tidning, att han re-
dan den 16 december anställt
den ärligen återkommande ins-
pektionen på landsfiskalskonto-
ret samt därvid emedan han bör-
jat misstänka, att en viss rest-
längd var felaktigt, inkallat fjär-
dingssmannen och poliskommis-
sarien i Borlänge, vilka då vits-
ordat, att redovisningar gjorts
till landsfiskalen, utan att dessa
varit införda i längden. Inven-
teringen fortsattes och landsfis-
kalen erkände då, att en brist på
6,000 kronor förefanns. Följan-
de dag gav inspektionen vid han-
den, att förskingring i större ut-
sträckning skett, eller till ett då
av landsfiskalen medgett belopp
av omkring 35,000 kr. Då åter-
vände landsfogden till Falun
och anmälde direkt till landshöv-
dingen det skedd.

Som belysande för Mobergs
tillvägagående vid förskingring-
arna kan anföras följande: Vid
en inventering, som skedde i ju-
li månad, hade Moberg från utri-
kesdepartementet mottagit
12,000 kr. att tillställas möjligen
anträffbara släktingar till i Ame-
rika avlidna personer. Dessa me-
del hade av Moberg använts till
redovisning av då föreliggande
brist, vilken på så sätt blivit
minskad. Medlen hade varken
varit införda i någon liggare el-
ler kassajournalen, varjämte
skrivelsen från departementet
undanhållits. Vid samma tillfäl-
le hade han mottagit ej förfallan
krigskonjunkturskatt till ett be-
lopp av 8,000 kr. Även dessa
medel hade ej heller av honom
blivit bokförda.

Arbetslösheten i Danmark.

Under julveckan har arbetslöshet-
en i Danmark ökat i hög
grad. Den hittills största arbets-
lösheten var i mars 1921, då de
arbetslösa antal uppgick till
77,000. Men under julhelgen var
siffran uppe i närmare 79,000,
mot 48,400 motsvarande tid fö-
rra året.

ställes pågående förhandlingar
om nya sjömannaravtalsavtal
byråchefen Furst meddelas, att
sedan det uppskjutna samman-
trädet mellan Sverges redareföre-
ning och Svenska maskinfab-
rikföretagarna, då återupptagits,
ha sådana meningsskilligheter
framkommit, att enighet om
lönetariff ej kunnat uppnås, var-
för avtalsförhandlingarna för
maskinfabrikerna avbrutits.

Med anledning av de avbrutna
förhandlingarna mellan Sverges
redareförening och Svenska ma-
skinfabrikföretagarna har T. T.
gjort en förfrågan hos ledande
män inom de båda organisatio-
nerna, huruvida risk för öppen
konflikt föreligger.

Från redareföreningens sida
meddelas, att då alltså nu intet
avtal om tarifferna finns, redere-
rierna äga full frihet att mönst-
ra maskinfab. på de villkor de
själva finna fördelaktigast och
varom enighet kan vinnas mel-
lan företaget och den anställda.
På enskilt redarehåll uttalar
man, att man ansåg det otvivel-
aktigt, att maskinfab. skulle
visa sig villigt mönstra på av re-
derierna erbjudna villkor, eme-
dan det icke kan vara yrkets ut-
övere obekant under vilka svä-
righeter sjöfartsnärigen för
närvarande arbetar.

Maskinfab. förbundets med-
lemmar torde, upplyste man från
maskinisthåll, komma att betrak-
ta de av redareföreningen ensi-
digt föreslagna lönerna såsom
absolut minimum och förbundet
såsom sådant väntas icke hindra
maskinfab. från att taga nya
års-mönstring på de villkor, som
redarnes ombud under förhand-
lingarna gång varit benägna att
gå med på. Å andra sidan vän-
tar man, att det genom enskilda
överenskommelser, för vilka un-
der nuvarande omständigheter
intet hinder möter, bättre för-
måner skola kunna uppnås.

Någon strejkfara skulle all-
tså för närvarande icke föreligga.

Från ordföranden för de här-

Skola Sacco och Vanzetti mördas.

Begäran om revision avslagen.

Vanzetti.

Zacco.

Över Berlin meddelas oss, att de
amerikanska tidningarna den 25
december innehöllo meddelande om,
att domstolen i Massachusetts avla-
git begäran om en revision av do-
men över Sacco och Vanzetti. Det
ser således ut, som om de amerikan-

ska myndigheterna föresatt sig att
konsekvent fortsätta sitt skändliga
spel till slutet. Världens harmfyllda
protest mot detta justitiemord för-
faller således icke ha gjort åsytta
verkan.

Johan Sandgren åter till I. W. W.

En obehaglig nyhet för Moskva.

Liksom syndikalistiska organisa-
tioner i en del andra länder har även
den amerikanska I. W. W. haft sin
period av bolsjevikisk romantik. För
I. W. W:s räkning fanns den mycket
förmildrande omständigheten, att
Amerika låg så långt borta från Ryss-
land. Människor och ting förefalla
alltid behagligast på avstånd. Det
ryska guldet har också haft ett visst
inflytande. Liksom man en tid trod-

Gruvdriften vid A.-B. Sydvaranger.

Driften skall successivt utvidgas under 1922.

Från Norge meddelas till Ar-
betaren:
Vid det stora gruvbolaget
A.-B. Sydvaranger har driften
en längre tid legat nere. Som en
följd härav har gruvstaden Kir-
kenes, som är avhängig av bolagets
verksamhet, hårt drabbat av arbetslöshetens ol-
földer.

revolution, har man också hyst den
barocka tanken, att man kunde köpa
den internationella arbetarrörelsen åt
Moskva. En sådan taktik tillfälliga
framgång kommer emellertid ofelbart
att följias av en reaktion, en tillnyk-
ring.

Tidningen F. D. Politiken gjorde
förliden sommar ganska mycket väsen
av, att vår svensk-amerikanske kam-
rat Johan Sandgren avlägsnades från
redigeringen av I. W. W:s månadstid-
skrift på grund av hans bestämda ställ-
ningstagande mot Moskva. Exekutiv-
kommittén menade ett ögonblick, att
ett sådant ställningstagande icke var
försvarligt.

Den artikel vi i dag offentliggöra,
innehållande denna exekutivkommit-
tets ställningstagande, visar, att denna
institution nu ställt sig på samma
ståndpunkt som kamrat Sandgren.

Konsekvensen av detta ställningsta-
gande beträffande Sandgren har hel-
ler icke låtit vänta på sig. Sandgren
har blivit ombedd, att återtaga redi-
geringen av månadstidsskriften, och
han har förklarat sig villig därtill.

Vi veta, att detta meddelande skall
bringa sorg på F. D. Politikens redak-
tion, men likväl äro vi nog hjärtliga
att bringa sakom till våra läsares känn-
edom, dock utan att vara så grymma,
att vi begära att även F. D. Politiken
skall delgiva sina läsare den "sorgliga"
nyheten.

Ny textilarbetarekonflikt under uppsegling.

Gäller Fors spinneri vid Nyköping.

Textilarbetsfackföreningen vid
Fors spinneri i Nyköping hade den 3
sammanträdde för att intaga ställ-
ning till textilarbetsgivarnas åtgärd
att reducera lönerna med 13 1/3 proc.
Föreningen beslöt hemställa hos för-
bundsstyrelsen att åstadkomma un-
derhandlingar om bibehållande av
nuvarande löner även under första
kvartalet 1922. Skulle det ej lyckas
beslöt Fors spinnerier, som f. n. gå för
full drift, sysselsätta omkring 400
arbetare.

Jönköpingsborna opponera sig
mot reduceringen av arbetslö-
shetsunderstödet. Under förra
veckan meddelades Jönköpings
arbetare att arbetslöshetsunder-
stödet skulle komma att nedsät-
tas med 30 proc. Emellertid blev
det även bekantgjort att en av

ånyo skall komma i ge-
ny finansieringsplan har upp-
gjorts. För att göra sig mera
oavhängiga av kol från utlan-
det har en kraftanläggning
byggts, och för byggande av ytt-
religare en kraftanläggning fö-
religger fullständigt utarbetad
plan. För närvarande syssel-
sättes 209 man vid utbyggnaden
av bolagets anläggningar. I gru-
vorna kunna genast 40 å 50
man sysselsättas. Därefter bör-
ja förberedelserna för igångsät-
tande av separationsverket och
brikettverket. Redan i januari
och februari kommer det för
dessa arbeten nödiga arbetare-
antalet att intagas.

Det av bolaget upprättade pro-
grammet för 1922 går ut på att
arbetareantalet ökas i relativt
rask takt och beräknas succes-
sivt stiga till 440 man i och med
utgången av första kvartalet
och till 930 man i och med ut-
gången av andra kvartalet.
Under tredje kvartalet torde
det stanna vid sistnämnda an-
talet och under årets sista kvar-
tal torde ytterligare ett mindre
antal nyantagtas, vadän 1,000
man eller kanske något därut-
över komma att sysselsättas
vid nästa årsskifte.

sevärd minoritet velat skjuta på
saken tills den värsta vintern
och mörkret givit med sig. At-
gårdan har därför mötts med
harm från arbetarnas sida.

I en insändare i Små. Folkbl.
kräves av dem, som sitter vid
köttgrytorna, att de skola giva
ett recept på hur man och
hustru skola draga sig fram på
kr. 2:10 per dag.

Arbetaren

måste finnas i varje ci-
garr- och tidningsaffär.
Alla kamrater måste till-
se detta. Den affär som
inte vill försälja vår tid-
ning bör ej heller ha ar-
betarna som kunder.
— På alla kaféer skall
även tidningen finnas.

Stockholm den 5 jan.

Måste levnadsstandarden sänkas?

Att arbetsgivarna med sin löne- och pressning avsett att sänka arbetarnas levnadsstandard och icke allenast deras penninglön har för den icke blinde länge varit klart, även om Landsorganisationens sekr. och Soc.-Dem. bemödat sig om att trösta arbetarna med att lö- nerna naturligtvis inte skulle sän- kas mera än priserna. Som be- kant inbillade man sig på detta sätt kunna nedbringa produktions- kostnaderna, medan man i verk- ligheten endast nedbringade räk- neskalen.

Man förstår ju också väl arbets- givarnas benägenhet att sänka ar- betarnas levnadsstandard, emedan det betyder en motsvarande höj- ning av profitten, och profitten är ju all kapitalistisk verksamhets mål. På senare tid har det emel- lertid sjungits i kör från alla sidor om nödvändigheten att sänka ar- betarnas levnadsstandard, om värt samhälle skall kunna bestå. Vad man dock konsekvent underlåtit är att förebringa några hållbara bevis för denna nödvändighet.

Det är en självklar sak att de krigsförande ländernas folk måste sänka levnadsstandarden, d. v. s. den totala konsumtionen måste nedgå. Det femåriga samtidiga in- ställandet av produktionen av nyt- tigheter och förstörandet av vär- den har tydligen inte kunnat för- siggä utan att sätta spår av den djupaste fattigdom i ifrågavarande länder. Särskilt gäller detta Tyskland, som nu fått på sin lott att avstå en orimligt stor del av sin produktion till sina besegrare.

Men i alla fall är det en självklar sak att de krigsförande ländernas folk måste sänka levnadsstandarden, d. v. s. den totala konsumtionen måste nedgå. Det femåriga samtidiga in- ställandet av produktionen av nyt- tigheter och förstörandet av vär- den har tydligen inte kunnat för- siggä utan att sätta spår av den djupaste fattigdom i ifrågavarande länder. Särskilt gäller detta Tyskland, som nu fått på sin lott att avstå en orimligt stor del av sin produktion till sina besegrare.

Avtalet utlöper som bekant den 31 januari 1922 och berör cirka 10,000 arbetare. Det nya avtalet föreslås gälla till den 30 sept. 1922.

Till komplettering av ovanstående kan nämnas att exempelvis Hallsta- viks pappersbruk nära Stockholm i förslaget nedflyttats från klass I till klass II, Wisskvarn från klass V till klass VII o. s. v. På den sistnämnda platsen skulle alltså enligt förslaget de kvinnliga arbetarna vid hel arbets- vecka komma i åtnjutande av en vec- koinkomst på kr. 11:65.

Det är väl höglöst så att det räc- ker!

Uppgörelse träffad vid Kruses väveri i Landskrona. Vid under- handlingar med fabriksör E. Kruse & L. P. Kruse & Sons väveri i Landskrona och Textilarbetarfackföreningen har uppgörelse träffats om att det under 1921 gällande avtalet inom textilin- dustrien skall bibehållas oför- ändrat tills vidare framåt 1922.

Elektrikerstrejk i Malmö. Elek- trikererna i Malmö ha nedlagt ar- betet hos samtliga firmor, tillhö- rande Elektriska arbetsgivar- föreningen. Orsaken till strej- ken, som omfattar omkring 170 arbetare, är arbetsgivarernas be- slut om att utan vidare reducera lönerna med upp till 58 procent.

levnadsstandarden. Den forcerade exporten samtidigt med den nästan totala avstängningen av importen medförde en motsvarande nedsätt- ning av den svenska befolkning- ens totala konsumtion, vilket med all önskvärd tydlighet framträdde i våra utländska tillgodohavanden vid krigets slut. Under de senaste 50 åren före kriget hade Sverige ett utländskt tillgodohavande som i allmänhet höll sig omkring 50 milj. kr., 1918 var det svenska till- godohavandet i utlandet 583 milj. kr. Här till kommer en import av obligationer, d. v. s. en likvidering av skulder, som inte synes i rap- porten om utländska tillgodoha- vanden, men som torde ha uppgått till 250 å 300 milj. kr. Detta har endast varit möjligt på grund av en motsvarande konsumtions- minskning här i landet.

Det skulle under sådana för- hållanden förefalla rimligt om Sveriges befolkning efter krigets slut gavs tillfälle att taga igen vad de sålunda förlorade under kriget, d. v. s. att den under kriget ute- blivna importen efter fredens in- brott antog de dimensioner, som kunde betingas av våra tillgodoha- vanden i utlandet och av de ökade behov, som måste ha blivit en följd av den långa importavstängnin- gen. Tydligt är att Sveriges folk, därest inte de svenska exportva- rornas priser är oförmånligare i förhållande till våra importvaror än vad fallet var före kriget, inte av de ekonomiska förhållandena kan anses tvingat att sänka sin levnadsstandard.

När man därför med sådan iver framhåller den ekonomiska nöd- vändigheten av arbetarnas lev- nadsstandards sänkning, så ligger i detta ingenting annat än att fö- retagarklassen har mobiliserat alla krafter för att till förmån för sin profit nedtrycka arbetareklas- sen ytterligare, och som ett sådant försök till ökad utpressning skall

gen, är av konfidentiell natur, varför om desammas förlopp icke kommer att lämnas något som helst meddelande till pres- sen.

Uppgörelse med kommu- nalarbetarna i Lund.

Lönerna reduceras med cirka 12 procent.

Vid förhandlingar mellan Lunds stads lönenämnd och kommunalarbetarnas organisa- tion har, enligt Lunds Dagblad, uppnåtts en överenskommelse, enligt vilken grovarbetarnas timlön, som vid 1921 års ut- gång uppgick till kr. 1:42, redu- cerats till kr. 1:25 första kvar- talet och kr. 1:20 andra kvar- talet innevarande år. Yrkesar- betarnas timlön blir 13 öre högre. Övriga genom uppgörelsen reglerade löner reduceras i sam- ma proportion. Kommunalar- betarna ha godkänt uppgörel- sen.

Förlikningsmannen ingriper i cellulosaokonflikten.

HÄRNÖSAND, onsdag. (TT.) Enligt Västernorrlands Allehanda har förlikningsmannen kallat par- terna i cellulosaokonflikten till nytt sammanträde i Stockholm den 9 d:s.

PRESSOPINIONEN

I vårt lands torftiga socialiserings- litteratur torde avspeglas det rela- tivt ringa intresset för arbetarna själva för frågor, som dock i första hand beröra hela deras levnads- ställning och de utvecklings- och omdaningsprinciper, som åtminstone stäta som skådebröd på deras största politiska partis program, för- menar F. D. P. fortsättande:

Nu föreligger emellertid ett par ar- beten, som borde påkalla en livlige uppmärksamhet och en livligare diskussion, om än där berörs vä- sentligen främmande länders för- hållanden. Kanske därvid kan er- bjudas ett tillfälle att även belysa frågan huruvida de svenska arbete- reorganisationerna i sin anda och åskådning äro snarare demokratiska enligt gamla vulgära mönster än socialistiska i sin grundton och i sitt sätt att reagera mot en kapita- listisk samhällssekonomi. Här kan även erinras om ett ord, som för mer än ett par årtionden sedan fölls av Axel Danielsson, nämligen att det svenska proletariatet har valt vägen mellan ett självtt bli socialis- tiskt eller att tvingas in under en blytung statskapitalism.

Man kan inte annat än på det liv- ligaste instämma i F. D. P:s för- hoppningar att socialiseringsnämnd- ens arbeten skola bli föremål för det livligaste studium av arbetarna, om icke för annat så för att de där- igenom skola få klart för sig att socialdemokratiens socialisering har så litet som möjligt med den so- cialism att skaffa som uppenbar- ligen utgör grundvalen i arbetarnas socialistiska åskådning.

Nya Samhället skriver om "En- hetsfront" och är mycket pessimis- tisk samt målar följande svarta men tyvärr sanna tavlor:

På det politiska området existerar redan tre socialistiska internationer, och de nationella arbetarepartierna är i stort sett uppdelade efter mot- svarande linjer. Den andra interna- tionalen har sina huvudstyrkor för- lagda i England, Tyskland och Skan- dinavien. Tredje internationals centrum är Ryssland, men med starka kontingenter i Frankrike, Italien etc. Wieninternationellen bygger på Österrikes socialdemokratiska parti, och övriga småpartier och små-

ty i alla fall är hans synpunkt måste vara ett taktiskt missgrepp i hans hantering.

Södertälje stadsfiskal avsatt.

Har förskingrat bötes- medel.

Stadsfiskal Malmberg i Södertälje har i dag, enligt telefonmeddelande till Arbetaren, blivit avsatt från sin be- fattningsgrund på grund av försörjning. Saken rör sig om ett belopp av 2,558 kr. Malmberg har ställt säkerhet för be- lopet, en säkerhet, vars värde drät- selkommunen håller på att undersöka.

Till stadsfiskal i den avsattes ställe har förordnats Fr. E. Fredriksson. Vi torde få tillfälle att återkomma i nästa nummer.

Fisket på västkusten bör- jar gå dåligt.

Man har svårt att komma igång efter julhelgen.

I sin årsrapport meddelar chefen för bevakningsfartyget Svenskund ett siffriskt under den gångna perioden endast bedrivits i mindre skala, varför Svenskunds verksamhet inskränkt till besök vid diverse fiskelägen inom Göteborgs skärgård. På nyåret hade siffriskt ännu ej kommit i gång efter julhelgen.

Meddelande till de organiserade arbetslösa.

I dag utdelas kött till alla å vår Byrå iuregistrerade arbetslösa, med familj eller hem, nr fr. o. m. 1-4,500, som ej hava L stämpel för kött. Stockholm den 4 jan. 1922. Stockholms Fackliga Centralorgani- sations Hjälpbyrå för arbetslösa.

SUNDBYBERG.

Rak- & Frisørsalongen

76 Järnvägsgränd 76 (Mitt för Norra station).

Sundbyberg, REKOMMENDERAS

Norska landsorgani- sationen ett rov för svåra partistrider.

Problemet Moskwa—Amsterdam den brännande stridsfrågan i nor- ska fackföreningskretsar.

Brev till Arbetaren.

Spörsmålet Amsterdam-Moskwa synes bli en av de svåraste prö- vningar, med hänsyn till samman- hållningen och enheten, som kom- mit i Landsorganisationens väg.

Efter sin hemkomst från Moskwa i somras framlade delegationen för L. O:s representantkapet en herät- telse om kongressens resultat och beslut och i samband därmed kom det till stånd en ganska skarp och ingående debatt om L. O:s ställ- ning till Amsterdam. I fråga om L. O:s utträde ur Amsterdam- internationalen voro kommunist- ter och syndikalister fullt eniga, medan de socialdemokratiska ele- menten stodo på motsatt sida.

Syndikalisterna intogo dock en mycket reserverad ställning i frå- gan om anslutningen till Moskwa. De förmenade, att L. O. tills vidare borde ställa sig neutral och stå utanför båda internationa- lerna.

Att framkasta tanken på, att L. O. skulle gå sin medverkan till bil- dandet av en syndikalistisk inter- national, var rent hopplöst.

Det blev framställt förslag om, att L. O:s ställning till Amsterdam skulle utlösas till omröstning, men blev detta förslag med stor majoritet förkastat. Även en del kommunister röstade mot detta förslag, detta därför att de ej fun- no saken mogen för en sådan be- handling.

Däremot blev ett förslag om, att L. O:s ställning till de interna- tionella förbindelserna överhuvud, skulle utlösas, och utsändas till be-

ett protokoll över R. F. I:s kon- gress. Därmed ville man dock ej höra talas, men däremot är nu alla resolutioner utkomna i bok- form.

Losowski läxar upp represen- tantkapet.

"Syndikalisten", som utkom med endast två nummer per vecka kunde bereda plats för ett gan- ska utförligt referat av debatten i Moskwa-kongressen, men den norska kommunistpressen, som räknar över 30 organ, däribland flera dagliga tidningar, har ej kunnat lämna plats för dylikt re- ferat.

De norska fackföreningsmed- lemmarna få därför endast mer el- ler mindre färgade "utredningar" att rätta sig efter, och med ledning av dem, ha de att fatta sina be- slut. Över representantkapets ovannämnda beslut, som innebär att taga ställning till Internationa- lerna, blev R. F. I:s generalsekre- terare, hr Losowsky mäkta vred. Han tillstod att den norska kom- munistpressen ett "öppet brev", adresserat till hans "kära parti- kamrater", vari han starkt går till rätta med representantkapet för dess beslut.

Han fäst bl. a. uppmärksam- het på, att "det över huvud taget är överflödigt, att sända delegater till kongresser, när man efteråt försö- ker uppskjuta svaret på de av kon- gressen behandlade frågorna". Ett uppskov kan, enligt hans mening, på intet sätt accepteras.

En av de arbetslösa är nämligen dåligt utrustade med skodon och vad det betyder att ha trasiga skor då gatorna äro slaskiga eller fulla av snömodd, torde envar kunna inse. Skodornas, som utdelas, äro dels nya, dels begagnade. De begagnade skodon, som skänkas till hjälpbyrån, och som ej äro i fullt oklanderligt skick, bli omsorgsfullt reparerade innan de utlämnas. Byrån har själv en skomakerverkstad där mindre reparationer utföras, mera omfat- tande — halvskulning o. d. — sker på Stockholms stads arbetsinrätt- ning, där ett par skor bli halvskulade för 3 kr.

Arbetare! organisera er egen hjälp!

Samtidigt som man måste beklaga att dylika medel måste tillgripas är det glädjande se att arbetarna själva tagit hand om hjälpverksam- heten bland de arbetslösa och — framför allt! — att denna blivit så väl organiserad. Utan att här för vilja på minsta sätt klandra vad som redan åtgjorts, vore det icke dessa mindre önskligt att det redan påbörjade utökades i sådan grad, att alla enskilda välgörenhetsinrättin- gar — Frälsningsarmén och andra — bleve överflödiga. Ty oftast är den hjälp som kommer därifrån mer eller mindre förestädd av helt an- dra motiv än att hjälpa de arbets- lösa. Och oftast gå "administrations- kostnaderna" till större summor än de som komma de hjälpbehövande till godo.

De organiserade missnöjda.

Hur väl De arbetslösa hjälpbyrå,

som den populärt kallas, än har ställt det för de arbetslösa, finnes givetvis många bland dessa som äro missnöjda. De medel och gåvor som inflyta räcka ju långt ifrån till att lindra all nöd bland de icke av sta- ten eller kommunen understödda arbetslösa. St. Tidn. har nu funnit sig föranlåten att i sitt gärdagsnummer i en artikel om "Organiserade arbetslösa och oorganiserade", om än svagt insinuera att Hjälpbyrån "seglar under falsk flagg". Den ger det rådet att ändra namnet så att det inte blir rum för något missför- stånd i fråga om vilka kategorier av de arbetslösa som därifrån erhå- lla hjälp.

Efter vad vi kunna finna förelig- ger ingen anledning till en dylik namnförändring. Envar arbetare som är något insatt i förhållandena vet att fackorganisationerna endast hjälpa sina egna organiserade med- lemmar. När byrån nu har nam- net Stockholms Fackliga Centralor-

skyllningarna mot det so- cialistiska partiet.

Att en ryss, som inte känner de norska förhållandena och som är rutinerad i att utesluta "de gula" kan skriva sådant, kunna de ur- säkta. Men att de fyra norrmän- nen, bland vilka befinner sig ock- så L. O:s ordförande, kunna un- derskriva det protokoll, där alla grovheterna fastslås, betecknas som ett av de mörkaste bladen i den norska fackföreningsrörelsens historia.

De protester mot "det lättsin- niga sätt man söker klara av de svårigheter, som kunna komma att finnas i förbundens internationel- la förbindelser, efter det man (L. O.) har anslutit sig till Moskwa- internationalen" och nedlätta skulden i en protest både mot de beskyllningar, som uppropet in- nehåller, mot en rad av de norska organiserade arbetarna, och mot det försök, som gjordes för att om- intellgöra representantkapets be- slut, byggt på grundval av orika- tiska framställningar och falska förespeglningar, och framfört mot bättre vetande".

L. O:s sekretariat utlovar en utredning.

Denna protest gjorde att L. O:s sekretariat bringades att lämna en redogörelse, där det meddelades, att man börjat arbeta på utrednin- gen om organisationens ställning till de internationella förbindelserna och att denna utredning kom- mer att bli utsänd till organisation- nerna i januari månad. Om resul- tatet av organisationernas behand- ling av saken, kommer att ge ett klart uttryck för ett utträdande ur Amsterdaminternationalen, så måste representantkapet samman- kallas. Detta måste då taga stånd- punkt till saken och taga hänsyn till föreliggande omständigheter, på samma gång, som de måste till- mötesgå medlemmarnas uppfatt- ningar. Frågan om anslutning till Moskwa-internationalen kommer att bli framlagd för kongressen 1923, tillsammans med förslagen om en omläggning av organisation- nen. I övrigt kommer de 23 na- tionernas mening att tillgripas. Så st. Men...

30,000 kg. potatis, 10,000 kg. mjöl; 4,000 kg. linon; 1,000 kg. kao och många tusentals kg. kött; några ton arter, risgryn och diverse andra grön.

— Det är bra att vi kunna göra det, sade hr Carlsson, men samtidigt är det ytterst beklagligt att dylikt filantropi skall behöva tillgripas då folket inte bättre begär än att få ar- beta och själv försörja sig. All "välgörenhet" är förkastlig — mer- ja, vad skall man göra?

— Och kontrollen?

— Kontrollen är sträng! Vi se till att de verkligt behövande först få hjälp.

Ingen mannamän. — Hjälp de arbetslösa!

— Det säges att ni här på Hjälp- byrån öva mannamän...

Hr Carlsson log ett överseende leende och sade: — Jag har hört talet, men har det någonsin funnits en institution liknande denna som gått fri från dylika insinuationer?

Vi måste medge att så långt vårt vetande sträckt sig fanns icke ett dylikt fall.

— Nej, sade hr Carlsson, vi öva ingen mannamän, men klart är att de varor som vi hålla på att utdela en dag kunna ta slut innan alla fått något. Men de stå då i tur till nästa dag.

— Vi hjälpa alla organiserade, de må tillhöra Landsorganisationen att göra. Vilja dessa inte i niserade ha vi i vanliga fall intet eller S. A. C., men med de oorga- niserade fall fullgöra de organiserade förpliktelser, skola de ej heller vid andra tillfällen åtnjuta deras förmåner.

Ett undantag blir dock medlen, som inflyta från tombolor — dessa medel komma, efter prövning i varje särskilt fall, även de oorganiserade till godo. Men ännu har hjälpbyrån icke dessa medel tillgängliga.

— Och gåvorna — inströmma de rikligt!

— Kan ej säga de! Önskligt vo- re att allmänheten liksom beakta de våra upprop. Sakerligen skulle vi kunna få in bra mycket mera gamla skor och kläder om man be- aktade den nöd och brist som råder bland de arbetslösa. Vi avhända så innerligt gärna själva gåvorna, blott man ringa upp oss Allmänna 18 589.

Arbetets frukter går till ban- kerna.

Riksbankens vinst för år 1921 upp- går till 15,044,082:91 kr

Prenumererar Ni nu på

ARBETAREN

är Ni säkra på att alltid få de senaste dagsnyheterna.

Billigast av alla dagliga Stockholms- tidningar vid årsprenumeration.

Pris pr år Kr. 30:—
" " 3 kvartal 23:—
" " 1/2 år 16:—
" " 1 kvartal 8:—
" " 1 månad 3:—

Fackföreningsvärlden.

Pappersindustriarbetarna
få avtalet uppsagt.Hutlösa lönenedpressningsförsök
åtföljde uppsägningen.

På onsdagen erhöles Sv. pappersindustriarbetareförbundet och Sv. grov- och fabriksarbetareförbundet arbetsgivarnas förslag till nytt riksavtal för pappersindustrien. Förslaget avlämnades av Sv. pappersbruksförbundet.

I likhet med nuvarande avtal ha fabriker, med hänsyn till dyrt och andra avseenden, updelats i klasser. Förslaget upptage emellertid tvänne nya klasser, och i anslutning här till ha en hel del fabriker flyttats nedåt, vilket allaredan det är liktydigt med försämringar i lönehänsende.

I fråga om själva lönerna föreslås dessutom sådana försämringar att ett godkännande av förslaget skulle medföra arbetarnas undergång. Så föreslås i högsta dyrtidsklassen en timlön av 84 öre för de högst kvalificerade arbetarna, maskinförare och med dem jämställda, samt i den lägsta löneklassen 65 öre. För kvinnliga arbetare föreslås en timlön av 35 öre. Till denna dyrtidsklass äro endast två fabriker hänfödda, nämligen A.-B. Industri- och Sundsvall och Papyrus i Mölndal. Motsvarande löner enligt 1921 års avtal äro kr. 1:53 högst och kr. 1:20 lägst samt 75 öre till kvinnliga arbetare.

I klass II, omfattande bl. a. pappersbruket i Örebro, föreslås en timlön av 79,8 öre för de högst kvalificerade arbetarna och lägst 5 3/4 samt för kvinnliga arbetare 33 1/4 öre. Motsvarande löner enligt 1921 års avtal äro kr. 1:45, 1:44 och 79 1/4 respektive. I lägsta dyrtidsgruppen föreslås en timlön av högst 58,2 öre och lägst 45,5 öre samt 24,5 för kvinnliga arbetare. Löner i lägsta dyrtidsklassen enligt nu gällande avtal äro kr. 1:22 och 96 öre lägst samt 60 öre för

ornas bort-
vertnisse-
70 till 50

skedd skada, samt förränta de oerbörda krigsskulderna, vilket givetvis inte kan ske utan en motsvarande minskning av folkets egen konsumtion eller nedsättning av levnadsstandarden. Här till kommer den återlättnad på arbetskraft, som nationerna fått vidkännas genom det femåriga massmordet (det hör till den kapitalistiska idealordningen att det icke dess mindre gives överflöd på arbetskraft).

Men Sverige har inte haft att genomgå ett femårigt krig och har alltså inga krigsskador att reparera eller krigsskulder att förränta och amortera. Varför skall då de svenska arbetarnas levnadsstandard sänkas, vad i vårt ekonomiska liv motiverar detta? Om man ställer denna fråga till en borgare, så skall han förstås främst peka på den minskade produktion, som arbetsdagens förkortning medfört. Även om det inte kan förnekas att arbetstidens förkortning måste medföra en minskning av den totala produktionen, så kan denna icke bli större än att den kan bäras av profitörerna; detta var tydligen också lagens mening eftersom det förutsattes att den förkortade arbetstiden icke fick medföra någon lönenedskning. Under alla förhållanden torde den sänkning av produktionen, som nödvändigt följer med arbetstidens förkortning, vara långt mindre betydelsefull än vad man vill göra den på arbetsgivarehåll.

Men vad är härunder ett anförda till stöd för sänkning av arbetarnas levnadsstandard? Sverige har som sagt inga krigsskulder att bära på. Tvärtom var krigstiden en lysande konjunktur för svensk företagsamhet, och även om man förlorat åtskilligt på huvudsakliga valutaaffärer, så torde dessa förluster icke på långa håll uppvägas de vinster man gjort. Här till kommer en annan sak av detta sammanhang avgörande vikt. Krigstiden betydde för hela den svenska arbetarklassen, ja, för hela den svenska löntagarklassen en oerhörd nedsättning av

Frisörkonflikten i
Stockholm.Ett samtal med förbundets
förtroendeman.

Frisörkonflikten i Stockholm är, som bekant ännu olöst. Arbetaren hade under gårdagen ett samtal med Svenska frisörbiträdesförbundets förtroendeman, hr Håkansson, som meddelade, att någon ny förhandling eller skriftväxling angående konflikten ej förlös. Emellertid hade frisörbiträdena möte i går afton, och hr Håkansson höll det ej omöjligt, att något nytt beträffande konflikten efter det samma mötet kunde meddelas. Ett rykte om att mästarna till detta möte ämnade uppvakta biträdena med nya förslag, kunde hr Håkansson givetvis ej yttra sig om, men det var städes mästarna vana att lämna skrivelser så sent, att de ej skulle hinna få någon förhandling av styrelsen. Det var deras lilla stridsstrategi.

Metallarbetareförbun-
dets V. U. samman-
träder.Förhandlingar och beslut hem-
lighållas.

Den av Svenska Metallindustriarbetareförbundets verkställande utskott sammankallade konferensen med ombud för verkstadsarbetarna i landet i och för överläggning om konflikt situationen inom verkstadsindustrien tog på onsdagsförmiddagen sin början i Viktoria-salen. I densamma deltog ett 60-tal representanter, verkställande utskottets ledamöter in-

rensens förhandlingar,
gå även på onsdags

också allt tal i arbetstidens
dens sänkning mötas, även då det
försöker framträda i den ekono-
miska vetenskapens kåpa.

F. S.

Sågverkspatronernas
svältpolitik.Sundsvalls distrikts samorgani-
sation protesterar.

Sv. sågverksindustriarbetareförbundets samorganisation i Sundsvallsdistriktet har på möte i Skönsbergs Folkets hus behandlat sågverkspatronernas löneavtal. Ur detta må här följande uppgifter meddelas:

För flötningsackorden vid de stora sorteringsbommarna i Indalsälven och Ljungan föreslås över 50 procents nedsättning och arbetstiden förlängd från 48 till 57 timmars arbetsvecka.

Förtjänsten för försägnare skulle enligt förslaget bli omkring 6 kr. pr dag och för övriga arbeten ungefärligen i proportion till sågarnas förtjänst liksom förut. Dagsverksstämningen för inte yrkesarbetare 50 öre, för järn- och träarbetare 72 öre. Familjetillägget bortfaller. Hela förtjänsten innefattas i här angivna siffror med den proportionella skillnad till sågarnas förtjänst för lastare och stabbläggare, som förbundsmedlemmarna vid arbetsplatserna själva känner till. Fria bostäder och fri ved till dessa priser.

Flötningsarbetarnas ackordstämning beräknas till 85—90 öre och dagsverksstämningen till 57 öre.

Rörande åldersgränsen för erhållande av full dagsverksstämning har förut varit överenskommen 18 år, nu föreslås fylla 20 år för erhållande av full stämning.

Genomsnittligt föreslås reduceringar av 40—50 procent.

Beträffande förhållandena just nu, meddelades å mötet, att ordning och godtycke härskar å de flesta arbetsplatser.

Blockad torde möjligen komma att tillgripas, där förhållandena äro som värst. I övrigt protesterade mötet mot träpatronernas framfart — till den kraft och verkan det kan ha.

Kamrer Winnberg söker
urskulda sig.

"En brottsling med målmedvetenhet och akkuratess".

ÖSTERSUND, onsdag. (T. T.)

Vid ett samtal, som östersunds-Posten haft med bankdirektör N. Näsström och tjänstemän i Jämlands Folkbank ha dessa förklarat, att den av svarandeombudet vid förra rannsakningen med kamrer Winnberg lämnade upplysningen om att en brist på 1,200,000 kronor upptäckts i banken 1920 beror på bristande isärhållande av begreppen "pågående inventering" och "avslutad rapport". Inventeringen vid den ifrågakvarande tidpunkten erhöjd på grund av genom spanska sjukan reducerad personal betydande svårigheter, och de inventerande upptäckte en osamstämmighet på ett belopp, vars exakta storlek man ej nu kan erinra sig. Vid den därpå följande granskningen, då även kamrer Winnberg var närvarande, förklarade denne, att ett antal större växlar å större belopp, som anträffades i en särskild låda, placerats å detta ställe i samband med av revisorerna företagen granskning, en förklaring, som föreföll naturlig, då revisorerna under månadslopp även granskat bokslutet. Någon anmälan om förhållandet skulle enligt denna förklaring aldrig ha förekommit. Direktör Näsström kan ej heller erinra sig, att den nämnda balansen meddelats honom. Skulle, såsom Winnberg uppgivit, ha skett, torde millionsiffran ha bränt sig in i minnet. Man måste dock, heter det i uttalandet, betrakta en brottsling av den häktades målmedvetenhet och akkuratess med försvarsadvokatens skonsamma blickar för att kunna tilltro honom att själv ha fört den felade summan på tal inför direktören. Det antagandet ligger ju närmast till hands, att han, för större framtida säkerhet, velat understryka saken, för att de-

deras en sågas representanter ha den socialistiska organiserade arbetareklassen, men alla består av grupper som är nödvändiga för varje internationell aktion. Vad den fackliga fronten angår, så är splittringen där ännu icke lika omfattande, men icke desto mindre lika farlig. Amsterdaminternationalen representerar här huvudsakligen de organiserade proletariet med sina nära 25 milj. medlemmar. Den röda fackföreningsinternationalen är ännu endast en organisation på papperet, enär den framsprungit icke genom en organisk utveckling, utan genom ett dekret från bolsjevikcentralen. Det vore dock oriktigt och farligt att underskatta den som irriterations- och splittringsmoment. Till detta kommer att syndikalisterna funderar på att bilda sin egen internationell, att den amerikanska fackföreningsrörelsen under Gompers ledning uppsagt gemenskapen med Amsterdam som en alltför radikal organisation och att de katolska arbetarsammanslutningarna i vissa länder hotar att överflytta de socialistiska. Sådan är ställningen.

Allt detta är sant och som det loka är ens skuld att två tråtar så få vi påtaga oss lite skuld alla. Men det som minst av allt är ägnat att befördra enigheten är den suffisanta intolerans som visas från majoritetsorganisationerna åtminstone i detta land. Landsorganisationerna har hittills avvistat varje försök till samarbete från S. A. C. och socialdemokratiens stämpling alla kommunisternas enighetssträvanden som provokation för att ytterligare splittra arbetareklassen.

I dessa tider, då socialisering av både den ena och den andra industrien anses stå för dörren, är det av det största intresse att se hur statsdriften verkat på de områden där den redan är genomförd, anser D. N., och säger om statsjärnvägar:

När man bedömer det ekonomiska resultatet av statsjärnvägarernas drift får man naturligtvis rättvisligen icke bortse ifrån att många delar av järnbanenätet tillkommit i allmän intresse och utan tanke på räntabilitet. Men det hindrar icke att det kan ligga mycket sanning i den upfattningen att våra enskilda järnvägar, som nu dra sig hjälpligt fram eller till och med lämna någon behållning, hastigt nog finge göra konkurs, om de skulle övergå till att skötas efter statsbaneprinciper. Ett faktum är att när staten övertagit enskilda järnvägar detta föranlett en väsentlig ökning av personalen.

Man är frestad misstänka att dessa ledsamma erfarenheter av järnvägarernas socialisering ytterst botta i en egenhet hos den mänskliga naturen. När staten skall betala är det icke så nog — staten får ju alltid pengar på något mystiskt sätt.

Tidningen borde försöka sätta sig in i att socialisering icke är detsamma som statsdrift, vilket man nu har så mycket större anledning att

framhålla som även själva det socialdemokratiska partiet synes benäget att släppa sin gamla teori. Även om D. N. utför de berömdaste konststycken för att bevisa att produktionen är omöjlig om inte några herrar och damer leva flöt på andra arbetare medan dessa andra, de som utföra arbetet, mest leva i halvsvält, så torde det inte kunna förhindra att framtiden får bevitna en upphävdning av privilegiet som till produktionsmedlen och därmed avskaffande av profitten, men därmed är ju alla inte sakt att statsdrift skall införas. För övrigt har väl inte D. N. något särskilt emot statsdrift av statens järnvägars slag, ty om också icke där förekommer någon utdelningsprofitt så betalas ju löner till de "intelligenta och dugliga" som t. o. m. kan tillfredsställa D. N:s kommittenter.

Idrott är nog bra men de avigstör, man får se när man besöker t. ex. en fotbollstävling i Stockholm där publiken, som räknas i tusental, tjuter och vrålar som besatta när någon råkar sparka in bollen i den rätta gluggen, äro icke bra, utan något primitivt och barnsligt, säger Sv. Morgonbladet samt ger den tidningarna en släng.

Det är för mycket av osmaklig, för att inte säga åklig, kurtis gent emot idrottsvärlden i de stora dagliga tidningarna, som naturligtvis finna det förmånligt att hålla sig väl med en betydande och för sin "sak" högst entusiastisk publikfraktion. Det icke så litet bortskända idrottsfolket får inte väl av detta ideliga stötande i basen för dem, detta löjligt överdrivna reklamväsen, som ävlas att till varje pris göra pristagarna till folkhjärtar och omgiva dem med en hjältemodets gloria, som de näppeligen i förståndigt folks ögon förtjänat.

Vi vilja minnas att Soc. D. en gång fann en utav de största fördelarna med 8-timmarslagen vara att arbetarna fingo mera tid över att ägna sig åt idrott.

Arbetarnas egen
hjälpverksamhet
bland de arbetslösa.Över 5,000 arbetslösa i Stockholm utan kommunalt
och statligt understöd.

Som bekant visade de senaste rapporterna, att det f. n. finnes i hela landet icke mindre än 117,000 arbetslösa. Av dessa åtnjuta endast 51,000 understöd, kontant eller i form av nödhjälpsarbete. 66,000 sakna således varje som helst stöd av det allmänna.

I Stockholm finnes just nu, enligt vad Arbetaren erfarit från Stockholms arbetslöshetskom, icke mindre än omkring 13,300 arbetslösa. Av dessa åtnjuta cirka 8,500 kontant understöd och mellan 5- och 600 äro sysselsatta vid nödhjälpsarbeten. Enbart i Stockholm finnes således omkring 4,000 av de anmälda arbetslösa, som äro utan varje form av statligt och kommunalt understöd. Att det totala antalet arbetslösa i Sverige är överskär

hans till de till L. O. anslutna organisationerna, för att där efter ha sitt slutliga avgörande av den ordinarie kongressen 1923, antaget. I samband härmed framhölls, att man — till vägledning för medlemmarna — borde utge

framhålla som även själva det socialdemokratiska partiet synes benäget att släppa sin gamla teori. Även om D. N. utför de berömdaste konststycken för att bevisa att produktionen är omöjlig om inte några herrar och damer leva flöt på andra arbetare medan dessa andra, de som utföra arbetet, mest leva i halvsvält, så torde det inte kunna förhindra att framtiden får bevitna en upphävdning av privilegiet som till produktionsmedlen och därmed avskaffande av profitten, men därmed är ju alla inte sakt att statsdrift skall införas. För övrigt har väl inte D. N. något särskilt emot statsdrift av statens järnvägars slag, ty om också icke där förekommer någon utdelningsprofitt så betalas ju löner till de "intelligenta och dugliga" som t. o. m. kan tillfredsställa D. N:s kommittenter.

Idrott är nog bra men de avigstör, man får se när man besöker t. ex. en fotbollstävling i Stockholm där publiken, som räknas i tusental, tjuter och vrålar som besatta när någon råkar sparka in bollen i den rätta gluggen, äro icke bra, utan något primitivt och barnsligt, säger Sv. Morgonbladet samt ger den tidningarna en släng.

Det är för mycket av osmaklig, för att inte säga åklig, kurtis gent emot idrottsvärlden i de stora dagliga tidningarna, som naturligtvis finna det förmånligt att hålla sig väl med en betydande och för sin "sak" högst entusiastisk publikfraktion. Det icke så litet bortskända idrottsfolket får inte väl av detta ideliga stötande i basen för dem, detta löjligt överdrivna reklamväsen, som ävlas att till varje pris göra pristagarna till folkhjärtar och omgiva dem med en hjältemodets gloria, som de näppeligen i förståndigt folks ögon förtjänat.

Vi vilja minnas att Soc. D. en gång fann en utav de största fördelarna med 8-timmarslagen vara att arbetarna fingo mera tid över att ägna sig åt idrott.

RATTELSE.

I gårdagens "Pressopinion" hade i kommentarerna till Smålands Folkblads artikel insmugit sig ett förräpigt korrekturfel. Det står: "För vår del kunna vi naturligtvis inte gå med på årligheten i kommunisternas enighetssträvande"; det skulle stå: För vår del kunna vi naturligtvis inte gå med på o. s. v.

mer och privatpersoner varor av olika slag, förmåligast matvaror, skor och kläder, nya såväl som begagnade. Till de arbetslösa utdelas alla inkomna bidrag och gåvor i form av varor — endast varor, kontanta medel utdelas icke, utan förvandlas de i varor. Det ingalunda minsta och brydsammaste arbetet för föreståndaren och hans medhjälpare består just uti att transformera de små och få slantar som inflyta till matvaror. Hittills har detta arbete slagit synnerligen väl ut, i det man lyckats uppköpa bl. a. prima kött ofta till en bräkdal av det pris, som betalas i den öppna handeln.

Hjälphyran har förutom sina regelbundna utdelningar av matvaror även utdelning av kläder och skor. Detta senare kanske lika välbehö-

av hr Losowskys "gransamhet" kom ydet till kommunistiska partiet ett "hemligt brev", som i L. O:s representantskap hade röstat för det avslagna förslaget, borde utfråda ur partiet. Och krävdes det, att partiet skulle sända representanter till Moskva för att överlägga om saken.

Försoningsresan till Moskva.

4 representanter sändes, varav tre äro medlemmar av L. O:s sekretariat. Och det slutade med frid och försoning. Moskva — lika med: den kommunistiska internationalens och R. F. I:s exekutivkommitté — fann allt i sin ordning. Saken skulle behandlas på organisationsmässigt sätt. Med detta lät man nöja sig. Det var nog bara hr Losowsky, som i övervinning hade handlat på egen hand, då han skickade sitt öppna brev. Han hade säkert icke överlagt med den kommunistiska exekutivkommittén.

Nu tillställdes de "kjäre norske kamerater" ett nytt öppet brev adresserat till alla arbetarepartiers och den fackliga landsorganisationsorganisationer i Norge.

I detta brev, som utandas välvilja och sympati, försäkras det, att det icke är Moskvas mening att enskilda fackförbund skall bryta med sina internationella förbindelser, om L. O. går ut ur Amsterdam och ansluter sig till Moskva. Det är i stället meningen, att dessa förbindelser skola upprätthållas, styrkas och utvecklas.

Men det faller av sig själft, att man heller icke i detta brev — som också är undertecknat av den norska delegationen — kan underlätta den traditionella sparken åt Amsterdam. Också det norska socialdemokratiska partiet (högresocialisterna) får påskrivet. Det betecknas som "den borgerliga statens försvarsreserv", samvetslösa högresocialister" o. s. v.

Partiträtor i full gång!

Man kan ej förundra sig om det socialdemokratiska elementet inom L. O. känner sig förörrättat. Därför kunna de icke längre tåga stilla och i Social-Demokraten för den 21 december synes en protest av 23 förtroendeman från olika förbund.

De protesterar mot att delegater från det politiska partiet reser till Moskva och där fatta beslut, som angå fackföreningsrörelsen. De protesterar mot alla de grova be-

ganisations Hjälphyran för arbetslösa, så torde därmed vara utsagt, att det är en hjälpinstitution för endast de arbetslösa, som tillhöra fackorganisationerna. Bättre än att byrå byter namn vore väl, att de organiserade arbetslösa gottgjorde en klandervärd försummelse eller slöhetssynd och anslöto sig till någon, ekonomisk kamporganisation. —

Ett samtal med Hjälphyrans
föreståndare.

Vid ett samtal som en medlem av Arbetarens redaktion i går hade med Hjälphyrans föreståndare, hr Axel Carlsson, meddelade denne, att vid Hjälphyran f. n. äro inskrivna omkring 5,000 och att byrån hittills utdelat närmare 2,500 pa-

och 2500 2000

saken för närvaran

sen om en tid framkallade en föreläsning i Norge, så kommer också spörsmålet Amsterdam-Moskva att göra detsamma. Båge parterna beskylla varandra för politiska motiv — och bägge ha rätt! Både för de socialdemokratiska och för de kommunistiska fackföreningsmännen är spörsmålet i första hand ett politiskt spörsmål.

För fackföreningsrörelsen som sådan kommer det att betyda förlust, vilkendera av parterna som än segrar. Det finnes de som hålla för troligt, att det leder till sprängning av L. O. ifall anslutning till Moskva beslutas. Och för tillfället vill det synas, som om Moskva har starkast vind i seglen.

Alfr. M. Nilsen

Arbetslösheten i Dan-
mark.

En ökning på 7,000.

(Privat till Arbetaren.)

KÖPENHAMN, onsdag.
Den sista veckan under 1921 har i stort arbetslöshetssiffran upp till en höjd som aldrig förr. De arbetslösa antal har förökats med 7,080, så att hela antalet arbetslösa nu är 78,893.

Inom tobaksindustrien har de arbetslösa antal ökat med 1,700, icke-facklärda arbetare i industrien 1,600, snickare 380, skofabriksarbetare 200, järnarbetare 230, målare 200. Arbetsgivarnas huvudorgan, Berlingske Tidende, uttalar emellertid hoppet om "att denna arbetslöshet är för största partens del av rent förbigående karaktär", men tillägger: "Där är dess värre ingen grund till att tro, att arbetslösheten ännu har kulminerat". Och tidningen är säkert välunderlättad, ty avtals-tiden för de flesta fack utlöper först den 1 februari.

Den engelska kolproduktionen
ökas.

Sedan november månad har den engelska kolproduktionen stegrats starkt. Den sista uppgiften, för veckan till den 17 dec., visar en kolproduktion av något mer än 5 miljoner ton, mot 4,3 milj. föregående vecka och ca 4,2 milj. ton veckan till den 5 dec.

323 000 66 29 5 11 07 38 0 3 1 7 00 0 15 4 9 7 5 7 3 5 0 1 2

GALOSCHER 1/2 PRIS

Extra prima Galoscher af bästa amerikanska fabrikat. Försäkt, äkta gummi af kristidskvalité. Alla nummer i husslippers modell som klichén, men Damgaloscher kunna äfven erhållas i vanlig modell.

Barnagaloscher
svara, motsv
skor nr 28-34

2,75
parét.

**Ynglinga-
galoscher,**
motsvarande skor
nummer 36 kr. 3:10
parét.

Damgaloscher med halvhög klack extra prima, elegant, modern facon kr 3:25 (billigare kval. kr. 2:15). Damfinnes i full sortering från nr 36-40. Finnes både i vanlig modell och slippers modell (som går upp öfver vristen). Uppgiv skonommer eller fotens längd i cm. Till landsorten mot post-förskott med ombytesträtt.

OBS.1. Vid order om 3 par galoscher 10 proc. rabatt.

Clara-Magasinet, 5 Kl. N. Kyrkog. 5 (OBS.1. Andra huset från Klarabergsgatan, Ingång i porten). R. 1346d. Stockholm. (Ab.)

I. W. W. och Röda Fackföreningsinternationalen.

I. W. W. proklamerar kamp mot Moskvas agenter.

Vi äro härmed i tillfälle att från auktoritativt håll meddela, att det nu är slut med bolsjevikinflyttandet i I. W. W. i Amerika. Det var ju bara en tidsfråga, då Amerikas arbetare skulle få ögonen öppnade för det falska spel bolsjevismen bedriver under den röda flaggan som täckmantel. Den "röda" bubblan är nu brusten i Amerika, och de duperade offeren stå där med bokhyllorna fulla med "litteratur" utan värde och hjärnan full av nedskrotade samhällsteorier.

Efterföljande dokument, som blivit oss tillämt i svensk översättning från I. W. W:s General Executive Board (Allmänna exekutiva kommitté) talar ett tydligt språk och förtjänar att noggrant uppmärksammas.

"Chicago, Ill., Dec. 10, 1921.

Industrial Workers of the World's allmänna exekutiva kommitté rekommenderar, att vår organisation icke må på något sätt ansluta sig till den Röda fackföreningsinternationalen.

Kommittén har nått detta beslut efter noggrann undersökning av de stadgar och resolutioner som antagits av den första kongressen i Moskva, samt av den preliminära rapporten och talrika andra dokument, som sändts oss av arbetskamrat George Williams, den ende auktoriserade delegat vi sändt till denna kongress.

Kommittén betraktar anslutning av Industrial Workers of the World till denna s. k. international icke blott såsom olämplig utan även såsom absolut omöjlig, av följande skäl:

I. W. W. — en anarkistisk fördom.

Kongressen fördömer uttryckligen I. W. W:s politik (och

och vetenskapligt revolutionära organisationer. Under sektion V av denna resolution (Organisationens problem i de förnämsta länderna) beskrives I. W. W:s arbete i England på följande sätt:

I England göras ansträngningar att skapa nya organisationer av I. W. W. eller One Big Union typ, oaktat det redan finns en mäktig arbetarrörelse som håller på att undergå en radikal förändring. Sådana försök böra absolut och på det skarpaste fördömas. Att bryta loss tiotusentals revolutionära arbetare och bilda nya oberoende organisationer är ett brott mot Englands och hela världens arbetarklass. Fördömskull böra alla organisationer som gilla den Röda fackföreningsinternationalen koncentrera alla sina ansträngningar med mått att vinna över förbundet och ett och ett i sänder, sammansluta sina leder och icke slösa tid på ett utvalt fåtal, "gräddan", som är i kontakt med massorna.

Om vi icke äro beredda att medge att den brittiska administrationen av I. W. W. är ett brott mot arbetarklassen och hela världen, äro vi således avstängda från anslutning till dem som så deklarerar.

Nästa paragraf (19), hänvisande till Amerika, nedlägger såsom lag ett program, som står i rak motsats till det program I. W. W. har följt sedan början. Det är som följer:

I Amerikas Förenade stater, där vi ha den reaktionära amerikanska arbetarfederationen, några oberoende förbund, I. W. W. samt andra, gäller följande principer: att stanna i de gamla förbindelserna. I. W. W:s medlemmar böra ansluta sig till sina respektive yrkesförbund och driva sin propaganda ibland dem, förklarande arbetarklassens problem. Ju längre de hålla sig borta från amerikanska arbetarförbundet, desto större skola lidandena bli, och desto svårare skall de organiserade massorna framträdande, vilka gynna den Röda fackföreningsinternationalen böra samordna sin verksamhet och komma till förenigelse med de arbetarråd, vilka officiellt tillhöra Amerikas arbetarfederationen, men gilla vår taktik. Även så böra samförstånd och enhetlig åsikt etableras mellan I. W. W. och lokalorganisationer av Amerikas arbetarfederationen, vilka gilla den Röda fackföreningsinternationalen.

Förbindelse omöjlig med Moskva.

2) Den Röda fackföreningsinternationalen är politisk till sin karaktär och domineras av politiker. Den är i själva verket det kommunistiska partiet i tunn förklädnad. Bevisen härför äro så rikliga i kongressens officiella transaktioner, för att icke tala om sammansättningen av dess personal, såsom beskriven i arbetskamrat Williams rapport, att vi endast behöva citera deras stadgar. Artikel III (villkor för medlemskap) säger:

Varje revolutionär ekonomisk klassorganisation är valbar till medlemskap i den Röda fackföreningsinternationalen, om den accepterar följande villkor: Sektion 7. Gemensam aktion med alla revolutionära organisationer och kommunistpartiet i landet i alla defensiva och offensiva strider mot bourgeoisien. Och resolution III i frågan om förhållandet mellan Röda fackföreningsinternationalen och den kommunistiska internationalen i vilken kongressen resolverar: 2) Att etablera Tredje kommunistiska internationala nära kontakt som möjligt med den, såsom varande en förpost av den

revolutionära arbetarrörelsen i alla delar av världen, på basis av gemensam representation på båda exekutiva kommittéerna, gemensamma konferenser, etc. 3) Att ovanstående kontakt böra vara en organisk och affärsmässig karaktär och taga sig uttryck i gemensam förberedelse av revolutionär aktion i nationell eller internationell skala. 4) Att det är nödvändigt för varje land att sluta till förenande av de revolutionära förbunden och etablerande av den intimaste kontakt mellan röda fackförbund och de kommunistiska partierna för verkställande av båda kongressernas beslut.

Om vi igen vända oss till stadgarna, så finna vi (Art. X "Förbindelser med den kommunistiska internationalen" — sektion j), att tre representanter från den Röda fackföreningsinternationalen skola sitta med avgörande röst i den Tredje internationalens exekutiva kommitté, och vice versa.

Tills vårt eget stadgande, som förbjuder allians med något som helst politiskt parti är upphävt, kan ingen förbindelse tänkas mellan en sådan organisation och I. W. W.

Moskva vill "likvidera" I. W. W.

3) Den klick som skapade och som kontrollerar den Röda fackföreningsinternationalen har öppet förkunnat sin avsikt vara att "likvidera" alla arbetarorganisationer var som helst, vilka vägra, att underkasta sig deras autokratiska disciplin.

Alltögonen de publicerade stadgarna påträffas ovederhäftiga anfall på vår organisation såväl som andra liknande i varje land, ditt den Röda fackföreningsinternationalens inflytande sträcker sig. Kommandon ges med en ton av påvlig ofelbarhet. Men dessa själv-inbillade diktatorer över världens revolutionära proletariat gå längre än till att avfatta resolutioner. De sända propagandist, välförsedda med pengar, att försöka bryta sönder sådana förbund, som vägra att oavkortat underkasta sig deras överkorliga dekret. Om detta faktum ha vi tillräcklig och övertygande bevisning.

4) Det är den Röda fackföreningsinternationalens avsikt att likvidera, d. v. s. förstöra I. W. W.

Vi ha allredan visat, att denna kongress antog resolutioner, som ogillade I. W. W:s position och i själva verket tillrättade ett

uppgivande av dess separata existens och sända våra medlemmar på en vildgås jakt, försökande att "erövra fackföreningarna".

Vi återgå härmed från ett dokument med titel "Sammandrag av rapport om fackföreningspolitiken i Förenade staterna" (utarbetad av Joseph Dixon) följande, vilket i själva verket innebär en aktionsplan att följars av Röda fackföreningsinternationalens anhängare:

Under tiden befinna sig de aktiva revolutionärerna i One Big Union och i Industrial Workers of the World och liknande organisationer. Medan deras antal icke är stort dominera de sådana revolutionärers sinnen, vilka tillhöra fackföreningarna, och inspiro dem med hoppfullhet samt göra dem överkanna därinom. En väg måste upptäckas att likvidera sådana "ideal-förbund" och lösläppa den revolutionära energin bland massorna, den idén är mera viktig än den verkliga strukturen och det medlemskap det gäller. Det måste erkännas, att detta kan göras endast gradvis. Det första steget kommer förmodligen att bli upphävande av det av det nuvarande förbundet för revolutionärer samt överlämnande av juridisktion över välgroindustrialen, till de etablerade förbunden; och när denna process har väl börjat, sammanträngning av de återstående strukturer av "ideal-förbundet" och koncentrerande av desamma på det organiserade fältet.

Småningom blev han hungrig och åt av den knappa matsäck han hade med sig i bylt. Så blev han törstig, men han hade icke något vatten. Tanken på detta kom hans hjärta att klappa av oro. Det var icke någon sak att skämta med, att vara inständig på, man kunde icke veta vad för en enslig plats och lida törst. Han sprang upp och började bulsa och sparka ursinnigt på dörran. Men snart tröttnade han därpå och hukade sig ned på golvet igen och skälde, halvt av fruktan, halvt av köld. Det började bli kyligare, så att han tog för givet, att det måste vara natt; här uppe bland bergen frös det ännu om nätterna.

Det kom ännu ett tag, ett godståg, såsom han kunde höra på det tunga dunkandet och den tid det behövde för att gå förbi. Han sparkade på dörran och skrek, men insåg snart, att det var löslöst att ropa i ett så förskräckligt larm.

Törsten plågade honom allt svårare. Han försökte att icke tänka på den, men det hade endast till följd, att han gjorde det så mycket mera och att törsten blev allt häftigare. Han gjorde sig själv den frågan, hur länge man kunde leva utan vatten, och då pinan blev allt värre, började han undra, om han höll på

att dö. Hungrig var han också, och han gjorde sina betraktelser över vilket som var värst, av vilketdera man dog fortast, av törst eller hunger. Han hade hört, att döende människor erinrade sig hela sitt förlutna liv, och så började han erinra sig sitt med utomordentlig livlighet och med ryck av egendomliga och fullkomligt nya känslor. Han påminde sig särskilt alla de fula handlingar han någonsin begått, däri inbegripet den järnvägsresa, han stulit sig till och nu fick plikta för.

Emellertid var även en annan sida av hans själ verksam, och den gjorde upp planer och sökte. Han ville icke, kunde icke dö här som en rätta i en fälla! Det måste finnas någon utväg.

Han undersökte varje tumsbredd av vagnen, golv, tak och väggar. Men det fanns ej en lös bräda, icke en springa, vagnen var ny. Och det ingav honom en annan tanke, att han måste kvävas, tman han dog av hunger. Han började känna sig svag och huvudyr.

Om han bara hade haft en kniv. Han kunde då ha skurit ett lufthål och sedan kanske utvidgat det och brutit lös en bräda. Han hittade en spik på golvet och började slå på väggarna för att finna en plats, som

lät tunn; men väggarna läto tjocka överallt, hur tjocka, därom kunde han icke bilda sig någon föreställning. Han började peta ut spillror i fogen mellan två bräder.

Under tiden fortfor hunger och törst att ansätta honom svårt. Han gjorde med långa mellanrum ett uppehåll, då ett tag därnånde för förbi eller då han tyckte sig höra ett ljud. Då bultade han och ropade, tills han blev bes, och fortsatte därpå att peta ut spillror.

På detta sätt fortgick det under ett okänt antal timmar, men säkert under ett par dygn. Och Samuel var yr och svag och drog tungt efter andan, tills han slutligen tyckte sig märka, att ett passerande tåg hade börjat göra mindre buller och att skakningen avtog. Tåget beredde sig att stanna.

Han sprang upp och begynte bulta. Men så insåg han, att han måste lugna sig, måste spara sina krafter, till dess tåget verkligen hade stannat. Men om det gick genast igen? Han började åter bulta och skrika som en vansinnig.

Tåget stannade, och det blev tyst; därpå följde ljudet av koplade vagnar, och under tiden fortfor Samuel att sparka och slå på vagnsväggen. Han var alldeles utmattad

propaganda för kommunistpartiet och nedsätta I. W. W. De äro väl försedda med pengar, vilka icke komma från arbetarklassens fickor, med hjälp av vilka de sätta i verket den skändliga plan vi här avslöjat, nämligen att sabotera och förstöra den revolutionära industriella föreningsrörelsen, såsom företrädd av vår organisation. De understödda en "enighets"-konferens av oberoende förbund, som icke har något annat ändamål än att äta ut I. W. W. Försläskade i sin egen egoism och i sin inbillade roll av arbetarklassens frälsare, äro de beredda att använda varje medel, hur svelt och ohederligt det än må vara, till att förstöra vad de ej kunna slå under sig.

General Executive Board konstaterar ånyo I. W. W:s internationalism. Vår organisations teoretiska grundval är världsomfattande i sitt omfång. Till gagnet såväl som till namnet syfta vi till att bli världens industriella arbetare. Vi utsträcka solidaritetens hand till revolutionära, klassmedvetna arbetare i varje land. Vi inbjuda dem till att granska vårt program, vår principförklaring och vår organisationsplan, för att se om de icke kunde tjäna som en vetenskaplig basis för revolutionär unionism i deras respektive länder. Vi hälsa med tillfredsställelse ett förslag om internationell sammanslutning som icke står i konflikt med våra principer eller vår plan och som icke kräver av oss att vi uppgiva vår autonomi.

Såsom avslutning till denna rapport kallar General Executive Board på alla medlemmar av I. W. W., vilka hålla organisationens namn och heder kära, att samlas till dess stöd. Den anfaller icke endast av kapitalistklassen utan av sig så kallade revolutionärer, av vilka somliga bära medlemskort. De hava rikliga penningmedel till fullföljande av sina splittringsplaner. I. W. W. har inga medel för deras bekämpande utom vad lojala medlemmar tillskjuta. De hava icke svikit i sin revolutionära plikt förut; de skola icke göra så nu. Och I. W. W. skall leva och marschera framåt mot sitt mål, arbetarklassens organisation, när även namnen på dess belackare skola vara glömda.

Eder för Industriell kommunism. The General Executive Board

Irlandsfördraget behandlas i Dublin.

Avgörande i morgon eller i övermorgon.

Det anses sannolikt, att debatten angående ratifikationen av Irlandsfördraget, vilket i går återupptogs i Dail Eirann i Dublin, kommer att pågå till slutet av veckan. Enligt pressmeddelanden äro femtio talare anmälda. Ledarna för det parti, som motsätter sig ratifikation, lära under uppehållet i förhandlingarna ha haft överläggningar med de irländska ombud, som tidigare i London underhandlade med Lloyd George och deras främsta anhängare, och man hade hoppats, att överenskommelse skulle uppnås och fördraget enhälligt ratificeras. Nu meddelas emellertid, att dessa förhandlingar strandat. Med hänsyn till den allmänna opinionen, som allt tydligare tar ställning för ratificeringen, är det emellertid mycket osannolikt, att Dail Eirann förkastar förslaget. Tillsammans ha 400 resolutioner ingått till Dail Eirann, varav alla utom två på yrka uppgörelse.

Senare meddelas: I närvaro av en stor menighet, som hälsade deputerade med ropet "Ratificera!", samlades Dail Eirann åter i Dublin i går efter att ha varit ajournerad sedan den 22 december, och debatten om ratifikationsfördraget återupptogs med kraft. Bland dagens opponenter märktes grevinnan Markievicz, som alltid fanatiskt hatat England. Hon förklarade, att så länge Irland icke vore fritt, skulle hon förbli rebell. Andra deputerade medgävo, att i landet starka sympatier råda för ratificering av fördraget. En talare sade, att alternativet till en ratificering vore blodsutgjutelse samt socialt och politiskt kaos. Troligen kommer intet avgörande att fattas förrän på torsdag eller fredag.

anordnats på söndagskvällen för att i någon mån lätta upp den tryckta stämningen.

of The Industrial Workers of the World.

Besvikna emigranter.

Jui på Ellis Island.

Julen på Ellis Island, karantänsplatsen för emigranterna till Förenade staterna, har i år förlutit dystrare än någonsin förr, meddelar Svensk-Amerikanska Nyhetssbyrå. En, som ordinarit rymmer 1,500 människor, var och är fortfarande överbefolkad av bittert besvikna emigranter av vilka många aldrig få se det nya landet, som för dem nu endast representerar fälskliga förhoppningar, utan så småningom måste vända tillbaka till sitt hemland, där de ofta bränt sina skepp bakom sig, d. v. s. sålt sin egendom och tagit sin sista slant till Amerikas kassan. Utom på Ellis Island kvarhållas även en stor mängd emigranter på fartyg i New Yorks hamn. Julfirandet bland emigranterna inskränkta sig till en liten festlighet, som av amerikanska myndigheter

BENLINDOR Kr. 1:65

(vanl. pris kr. 3:75) tillverkade av smidigt ylletyg i grå, melerad färg. Spiralskurna i alla bästa passform. Mycket omtyckta av sportsmän och andra, som vistas mycket i skog o. mark. Benlindorna äro i kanten langetterade, varför de äro mycket hållbara. Längd 2 mtr. Exp. till landsorten mot postförsök med full ombytesrätt. Köpas 6 par lammade de efter kr. 1:50 parat.

CLARA-MAGASINET, Klara N. Kyrkogata 5. (Obs. i Andra huset från Klarabergsg.) (Obs. Ing. i porten) Sthlm Ab. It. 43464

Sågad & Huggen

Prima torv Björkved levereras fritt hemkörd inom Stockholm o. förstäder till lägsta dagpriser. Ring och efterhör innan ni gör Edert inköp. Körning utföres till dagens lägsta pris. KARL A. ELOFSSONS VED- & EXPRESSFÄRR Arbetsgatan 24. Allm. telefon 1770

och förtvivlad, då plötsligt utanför hördes ett dovt rop: — Hallå! Ett ögonblick kunde han icke tala. Därpå skrek han: — Hjälp! Hjälp! — Vad står på? frågade rösten. — Jag är instängd! ropade Samuel. — Hur har ni kommit in dit? — Man stängde in mig av misstag. Jag är halvdöd. — Vad är ni för en? — Jag äkte i vagnen. — En luffare, va? Det ä' inte mer än rätt at er. Ni kan gärna stanna där ni ä'. — Nej! Nej! skrek gossen i vild förskräckelse. Jag ä' nästan ihjäl-svulten — jag har varit här i fyra dagar. För Guds skull, släpp ut mig — jag ska, aldrig göra så mera. — Om jag släpper ut er, sade rösten, så är det min skyldighet att låta anhölla er. — Det är bä, skrek Samuel — vad som helst, men lämna mig inte här. Det uppsjöt ett ögonblicks tystnad. — Har ni några pengar? frågade därpå rösten. — Ja, jag har pengar. — Skrik då inte så rysligt! Hur mycket har ni?

— Va? — Hur mycket har ni, frågar jag? — Jag har attio dollars. — Det är bra. Låt mig få dem, så ska' jag släppa ut er. — Har förtvivlad än Samuels ställning var, kom detta honom att tveka. — Jag kan inte ge er alla mina pengar, skrek han. — Jaså, sade den andre. Stanna då där ni är. — Nej! Nej! protesterade Samuel. Vänta! Låt mig behålla lite! — Jag ska låta er behålla fem dollars, sade rösten. Säg nu ifrån. Raska på! — Låt gå då, sade Samuel svagt, jag ska' ge er pengarna. — Men kom ihåg, inga krumbukter! — Nej, nej, låt mig bara slippa ut! — Jag slår er i skallen, om ni försöker några konster, brummade rösten, och gossen stod och darrade, medan klinkan lyftes upp och dörren sköts ifrån litet. Ljuset av en lyktasken in skarpt genom springan och bländade honom. — Långa nu fram med pengarna, sade den främmande mannen och steg för säkerhetens skull litet åt sidan. — Ja, sade Samuel och fumlade med knäppnålen i tröj fickan. Men

Samuel Sökaren

han. Men varför går man då inte? — Kanske stå vi på ett sidospår och vänta, tills nästa persontåg går förbi, var hans nästa tanke. Och han tänkte med ledsnad på, att det tåget skulle han ha följt med. Men då timme efter timme förflöt och han icke fortsatte, gick en förskräcklig tanke upp för honom; kanske hade man lämnat honom kvar — på ett sidospår!

Två eller tre tag gingo förbi, och varje gång väntade han ängsligt. Men de stannade ej. Det blev tyst igen, och han sat i mörkret och väntade och undrade och kände sig kuslig till mods.

Han kunde icke beräkna tiden, och helt visst blev en timme till en hel evighet i en sinnsam belägenhet. Emellanåt steg han upp och gick fram och tillbaka som ett vilddjur i sin bur, dessemellan lade han sig ned vid dörran och spetsade öronen för att uppfånga något ljud, emedan han var rädd för att någon kunde gå förbi, utan att det hördes genom den tjocka vagnsväggen.

FRÅN SVENSKA BYGDER

Västerås.

Nyårsvakan i Folkets hus.

Från en som ej var nöjd med sin väll i Folkets hus ha vi mottagit följande:

Västerås hemsökes f. n. av ett sjunde klassens "band" (V. A. I. S. amatörer) som på ett ypperligt sätt illustrerar den andliga försumningen hos "bandet" i fråga. I sin applåder sken sky de intet. En människas olycka blir för dem ett tacksamt ämne för deras s. k. skämt. I en tid, då massor av Sveriges arbetarklass, av ett vrängt och orättvist samhällssystem tvingas att taga sin tillflykt till landsvägs utnyttjas de på ett sätt som tydligt visar att herrarnas kuplett-författare förstått att uppskatta satsen: "Den enes död, den andres bröd".

Men — det kan ju komma tider, då ni som på de så föraktade luffarnas bekostnad, knep en applåd från en tanklös och kritisk publik, får dela deras lott och "luffa land och rike omkring", förföljda av lödriksvarningar, merithundande lämsman och — hängrinande kuplett-författare. Ni kanske då skulle finna att luffarens lott är tillräckligt tung, även om han befrias från de sistnämnda.

Kelly.

P. S. Det torde bli anledning att återkomma, ty skådespelareparet "Anna och Karl Anton" nalkas, för att i arbetarborgen (Folkets hus), öppna odödligheten med luffarkongressen i Hallsberg som "dragplaster". D. S.

KORSNÄS.

När frågan om en daglig tidning för S. A. C. blev aktuell och började diskuteras på våra L. S.-möten, var det nog mer än en som såg ganska mörkt på saken, isynnerhet när arbetsgivarna började förbereda sin löneöppningskampanj och den andra arbetargruppen efter den andra fick lämna arbetsplatsen. Men trots alla svårigheter har dock arbetarna och främst våra L. S.-medlemmar, börjat att i handling visa förståelse för nödvändigheten av en daglig syndikalistisk tidning. Korsnäs L. S. tillsatte en tidningskommitté för någon månad sedan och dess goda arbete har krönt med framgång. Om man ser prenumerationsförhållande till att arbetarna

den senare delen av månaden samt hösten är resultatet gott. I förhållande till sin ekonomi har kamraterna här gjort

Sanitära

Gummivaror
av prima freds-kvalitet från Kronor 3:—, 4:— och 5:—. Denna vara representerar oaktat det oerhörd låga priset det absolut förnämsta på området. Dinopar, Dinsopar, parenta, varje napp förpackad i särskild hygienisk förpackning, till Kr. 5:— pr. duss. Tröstar, kompl. med skiva och ring till Kr. 5:— pr. duss. Gummivaror av extra fin och behaglig kvalitet Kr. 2:—, 3:—, 4:—, 5:—, 6:— pr. st.

Alla varor expedieras till landsorten per postföretag från

KEMIKALIELAGRET

Ard. A. Stockholm 1.

ÖSTERSUND.

Äkta Linfröpreparat

Detta av apotekare Holst tillverkade fabrikat har med fördel använts flera år såsom ett synnerligen välgörande medel vid rubbningar i matsmältningarna. Verkar lugnande och stärkande. Hindrar sura uppstötningar, magsyra, kvävningar och kräkningar. Säljes på apoteken å 3:— kr. pr. paket. Skulle det ej finnas å Edert apotek, tillskriv då

KEM. T. K. FABRIKEN, Östersund.

stora uppföringar. Tidningskommittén har anskaffat i runt tal 85 prenumeranter; dessutom har några prenumeranter själva. 50 ex. av första numret har rekviderats att utdelas gratis, 10 ex. lösnummer tages varje dag tills vidare. Korsnäs L. S. har beslutat att låna sina medlemmar pengar till prenumeration under första kvartalet och denna förmån har tagit i anspråk så tillvida, att L. S. utbetalat 204 kr., varav dock avbetalningar redan börjat inkomma. Annonsaffärer har tilltatts och reklammaterial rekviderats.

Som ett led i kampanjen för "Arbetaren" hade Korsnäs L. S. anordnat en lyckad julfest anordnad jul i Folkets hus. Småttingarna, som voro talrik representerade, gjorde aktningvärda anfall på resp. parvornas och mamorns portmonnärer och kommersen med frukt, choklad och karameller gick för högttryck. Kamrat Bergekvist räknade och svealades samt följde med argusögon alla som kom i närheten av hans chokladlådor och fruktkorgar. När kommittén på småttingarna gjorde upp räkningarna och kontrollerade kassan måste de använda 1-kilo-påsar.

Kamrat H. Jansson höll ett införande över vår dagliga tidning. Det fördröades också om man med hans kraftiga stämma för att göra sig börd bland denna publik, som till övervägande delen utgjordes av "det uppväxande släktet". Han blarade emellertid saken utmärkt. Gud musik av stråkkapell samt deklamation förekom. "Internationalen" samt "Arbets söner" tonade från glada människor mot den nyrestaurerade lokalens välvda tak.

Kl. 8 e. m. började dansen och pågick till över midnatt. Behållningen av festen kommer, som sagt, att anslås till förmån för prenumeration på "Arbetaren".

Så är den första striden för "Arbetaren" utkämpad, en strid med svåra ekonomiska förhållanden. Vi erhålla ett ögonblicks andrum, men blott ett ögonblick, ty det gäller för oss att i fortsättningen med samma energi kämpa för vår dagliga tidning. Den är den största förutsättningen för att vi ska kunna sprida kännedom om syndikalismen i allt större och större kretsar.

Måsen.

BORÅS.

Sv. Träarbetarnas avd. 71. Borås, beslutade vid sitt senaste möte, att uttala sin protest mot sådana byggherrar som i del s. k. mindre byggherrar, som uteslutande använda sig av byggnadssnickare från landsbygden. Mötet, ansgår att det bör ligga i vars och ens intresse att

första hand använda i staden borsatta och skattebetalande snickare. Byggherrarna härstades böra även

1,000 Thermosflaskor
1/2 liters utsäljas
för kr. 1.85

(varl. pris kr. 3.75).
Denna Thermosflaska är av ett förstklassigt utformande, oerhöjligt utföring, i hård lackering. Bägare o. beslag av

helformer aluminium. Ersättningsglas kunna erholdas för 1 kr. per st. Thermosflaskan är så konstruerad, att den bevarar värmen i 24 timmar. Likaså håller den drycker kalla hela dagen under sommaren. Innan man slår bota dricker i flaskorna, börja de först uppvärmas med varmt vatten, om man annars vill kunna spricka sönder. Thermosflaskan erhålles förpackad i starkt vällappomslag. Vid ordet om minst 6 st. franko över hela landet. Detta värt erbjudande i denna artikel träder all konkurrens. Till landsorten med postföretag från Clara-Magasinet, Clara Norra Kyrkogata 5. (OBS!) Andra huset från Klarabergsgatan, ing. t. h. i porten.) Rikst. 13161. Sthlm (AB).

se till att de icke lämna sina nybyggna till sådana som icke äro hemmahörande i staden. Genom detta förfaringsätt blir såväl stadens byggherrare som byggnadssnickare utan sysselsättning och hänvisade till leva av luft. Och följden blir givetvis den att hjälpverksamheten måste utökas.

Vidare ansåg mötet att de byggherrar som erhålla såväl statens som kommunens billiga och delvis räntefria lån böra kunna förpliktigas att använda de arbetare som äro bosatta i staden och äro arbetslösa. Avd. beslöt dessutom att välja en kommitté med uppdrag att kontrollera hur ställningen kommer att bli härnäst och kommer avdelningen sedan att vidtaga de mått och steg som lagligen tillåtas.

I anledning av beslutet meddelas, att drätselkammaren torde ha den uppfattningen att det är önskvärdt att i staden skriva arbetare användas vid uppförande av sådana byggnader, för vilka kommunala lån erhållas, och denna önskan torde och bringas till vederbörandes kännedom.

Vår Borås-meddelare anmärker, att träarbetareavdelningens beslut är gott och väl, men kommer avdelningen alldeles för sent. Det största bygget, som faller inom den avdelningens speciella uppteckade kategorier, är om- och tillbyggnad av godsmagasinet och denna är redan färdig till det yttre. Vid arbetets början föreslog L. S. samarbete med träarb.-avd. just för ordnandet av sådana angelägenheter. Förslaget avsågs, med påföljd att egendomsägande smålänningar utfört arbetet till underpris.

ÖSTERSUND.

Jag vill att börja med hälsa vår tidning Arbetaren välkommen. Det finns kanske olycksprofeter som säga, att den börjar i otid och går en oviss framtid till mötes men vi veta bättre. Vi veta att själva tidslaget (trängat vår organisation) att sätta oss i samarbete med andra organisationer för den lilla organ och att vår organisation också kan bära ett sådant, om ej villjorna förslappas. Ingen grund till trösk. Det vore dock oriktigt och närmaste framtiden, finnas.

Hur ha vi ej under innevarande arbetslöshetsperiod i känt behovet av ett organ som dag för dag följer situationen och påstår på vederbörande. Åtskilligt skulle säkerligen kunna vara tillräckligt på ett drägligare sätt för de arbetslösa, om Arbetaren utkommit förr. Detta blott sagt som ett exempel.

Här i Östersund har oppositionen inom arbetarörelsen på sistone vunnit god terräng, och orsaken här till torde närmast vara att söka där, att arbetarna under arbetslösheten mera intimt kommit i kontakt med sina representanter i den kommunala styrelsen, och arbetarna ha därvid kommit underfund med att dessa representanter i

för gärna styrt kursen i de stränderna förtröende och välvilja ej rubbas, att här sedan fått bli med arbetares punkterna hur det kunnat.

Särskilt har det väckt reflektioner, att vid nödhjälpsarbetena tvingas de organiserade att arbeta samman med f. d. strejkl och blockadbrutare, och det torde vara på sin plats att ett gemensamt möte snarast anordnas, för att dryfta denna sak. Till och med en sedan länge blockerad byggherrare har blivit så nödsjälld, att han går i nödhjälpsarbetet. Om ingenting annat, så borde det väl åtminstone anvisas en särskild och isolerad arbetsplats åt de skabbiga fräna.

Vår L. S. går framåt och sländigt strömmar nya medlemmar till — ett glädjande tecken! Ett rykte har kommit till våra öron, att strejkbrytare skulle finnas inom organisationen och tillfälligt begagnas här att uppförda riktighetsmåttarna att trida fram och leverera bevis för sitt skvalver. En grundlig undersökning utlovas, men tillvidare måste vi beteckna utspirarna som baktalar, vilka blott ha det syftet att söka misskreditera vår för dem missgyliga organisation.

Buller.

NORBERG.

En enkel men högtidlig begravning ägde rum på Nya kyrkogården i Norberg, Nyrådsdalen, där avlidne kamrat Simon Fredriksson fördes till sitt sista vilorum.

de och såg knappt upp från sina papper.

Där stod en vattenhink med skopa, och Samuel drack. Vattnet smakade honom ljuvligt, han drack tills han icke förmådde mera.

Därpå stod han och väntade.

— Jag ber om ursäkt, började han därpå försagt.

— Vad är det? frågade den skrivande.

— Jag är nästan ihjälsvulten, jag har inte fått någon mat på jag vet inte hur länge.

— Jassa, det var ärendet! utbrast den andre. Ut med er!

— Ni missförstår mig, började Samuel förläget.

— Ut med er, skrek mannen. Det där lyckas inte här. Inga tiggare få komma in hit!

Tiggare! Ordet träffade Samuel som ett piskslag.

— Jag är ingen tiggare! skrek han ursinnigt. Jag...

Han avbröt sig själv, han hade så när sagt: Jag vill betala för det.

Han gick ut och kände en brinnande bygel; och han fattade på fläcken sitt beslut, att hur det än måtte komma att gå honom, så skulle han aldrig tigga, icke en matbit skulle komma i hans mun, förrän han ärligt förtjänat den.

Förutom de närmaste anhöriga till den avlidne, följdes kistan av kamraterna i Norbergs L. S. samt Folkets hus-föreningens styrelse. Dessa organisationer har den döde tillhört.

Vid graven framträdde kamrat Olausson och framförde Norbergs L. S. tack till den avlidne, för det arbete han nedlagt i organisationens tjänst. Jämt villig att åtaga sig uppdrag hörde man sällan kamrat Fredriksson säga nej till något sådant. Han var en rättvis kamrat! Den förhärjande proletärsjukdomen ändade hans liv. Kamrat Fredriksson är död, men hans minne finnes kvar bland oss, uttrade talaren. Till sist frambar han sitt och alla kamraternas tack. Vila i frid!

Som en sista avskedshälsning och tack för gott kamratskap nedlade Olausson en krans från Norbergs L. S. Samtidigt nedlades en krans från Norbergs Folkets hus-förening, genom dess representant, kamrat Hedin från Kärrgruvan. Härmed var den högtidliga begravningsakten avslutad.

Norbergs Lokala Samorganisation av S. A. C.

avhöll sitt första ordinarie möte för år 1922 i Folkets hus-biografen på Nyrådsdalen, med början kl. 11 f. m. Mötet öppnades av ordf., kamrat Alf. Vallin, som höll ett kort tal i anledning av kamrat Simon Fredrikssons bortgång, varefter han förklarade mötet öppnat. Sedan en del inre organisationsangelägenheter avgjorts, uppgjavs till behandling den från föregående möte bordlagda frågan om anslutning till III Internationalen. I nämnda fråga upplöst en livlig och långvarig diskussion. Kamrat Arvid Östergren höll ett längre anförande om de s. k. 21 teserna och III Internationales och framlände förslag att S. A. C. icke må ansluta sig till III Interna-

LOKALA SAMORGANISATIONERNAS MÖTESTIDER

L. S. mötestider införs en gång i veckan och kostar för hel eller påbörjad rad kr. 4:—. Mötestiderna anngivas månatliga.

Avesta: 1:sta och 3:de söndagen kl. 3 e. m. i Folkets hus lilla sal.
Sektion 1: 2:dra söndagen kl. 7 e. m. i Folkets hus lilla sal.
Sektion 2: (Järnarbetare): 4:de söndagen kl. 11 f. m. i Folkets hus lilla sal.
Bergeforsen: 2:dra och 4:de söndagen i Ordenshuset, Fjäll.
Bomhus: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 e. m. i Folkets hus, Bomhus.
Sektion 3: 2:dra torsdagen kl. 7:30 e. m.
Björget: 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus.
Sektion 1: 1:sta och 3:de söndagen kl. 10 f. m. i Lokal Folkets hus, Motala Wstad.
Sektion 1: 1:sta måndagen kl. 6 e. m. och 3:de söndagen kl. 3 e. m. Lokal Bio Regina övre sal. Motala.
Mölnadal: 1:sta och 3:de torsdagen i varje månad kl. 7 e. m. i f. d. Folkets hus.
Norrköping: 2:dra onsdagen kl. 7 e. m. och 4:de söndagen kl. 10 f. m. i Folkets hus-Bsal. Upphörd 2:dra och 4:de fredagen kl. 5:30-7:30 e. m.
Nyhammar: 1:sta och 3:de söndagen. Nyköping: 2:dra fredagen kl. 7:30 e. m. och 4:de söndagen kl. 11 f. m. Lokal Folkets hus.
Örebro: 1:sta och 3:de fredagen kl. 8 e. m. Upphörd 2:dra och 4:de torsdagen kl. 6-8 e. m. adr.: Postfach 37.
Riddarhyttan: 2:dra och 4:de söndagen kl. 10:30 f. m. i Folkets Park.
Rosshyttan: 2:dra söndagen, kafelokalen.
Skoghalla: Varje torsdag kl. 6 e. m. Lokal Folkets hus.
Stalldalen: 2:dra och 4:de söndagen kl. 1:30 e. m. Lokal Folkets hus.
Sörvik: 1:sta och 3:de söndagen kl. 2:30 e. m. i Folkets hus, Sörvik.
Trångsviken: 1:sta och 3:de söndagen. Tånger: 2:dra och 4:de söndagen kl. 2 e. m. Lokal, Folkets hus.
Valm: 3:de söndagen.
Visby: 2:dra och 4:de söndagen i lokalen Nygatan 5.
Värnamo: 2:dra och 4:de måndagen kl. 8:15 e. m. i Folkets hus. Kassör J. H. Moberg, Johannesberg, Värnamo.
Västervik: 1:sta måndagen och 3:de torsdagen i Tjust lokal.
Ånge: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 f. m. Ångelsberg: 1:sta söndagen kl. 1:30 i G. T. lokalen.
Östersund: 2:dra och 4:de söndagen å kafet. Prästg. 51.

tionalen. L. S. beslutade enhälligt godkänna detta uttalande. Angående frågan att annonsera L. S. möten i tidningen Arbetaren meddelade styrelsen att den här talat med Folkets hus-styrelse, men kunde densamma icke för närvarande fastställa mötestiderna, men skulle L. S. tillsvidare få behålla de första och tredje söndagarna i varje månad. På grund av meddelandet blev frågan ånyo bordlagd.

Mötet präglades av den bästa stämning och beslutades göra allt vad i organisationens förmåga står för vår dagliga tidning Arbetaren.

REDOVISNING

Över insamlade medel till de arbetslösa förening i Norberg: Järnvägs-mannaförbundets avdelning i Kärrgruvan kr. 36. Arbetslösa föreningens listor kr. 67:50. Thure Olsson, Kärrgruvan, varor kr. 10. Vidells skoaffär kr. 10. Fisk- & Matvaruaffär kr. 5. Lindmarks skoaffär ett par kängor, Elsa Pettersson tre par strumpor, Benström sex par strumpor, Maria Olsson en blus, ett par kalsonger, Davidsson tre st. blårockar.

Samtidigt med denna redovisning framföres ett hjärtligt tack till alla givare.

Enligt uppdrag av Arbetslösa förening:

Joh. Eriksson. Gustav Johansson. Georg Karlsson. Kommittémedlemmar

SUNDBYBERG.

Prenumeration av och annonsering i tidningen Arbetaren kan verkställas hos

Axel Bovin, Stenhöga, Sundbyberg. Allm. tel. 716.

Tack.

Ett hjärtligt tack till alla kamrater inom Korsnäs L. S. samt alla övriga, som bidragit till den penninggåva av 104 kr. 50 öre som jag mottagit genom Hl. Karlsson och E. Backlund.
Runs den 1/1 1922.
Gustaf Eriksson.

Jag får härmed framföra mitt hjärtliga tack till alla kamrater inom Stockholm och Westberga L. S. samt övriga vänner och bekanta, som bidragit till den penningssumma som jag under min långa sjukdomstid bekommit. Tack kamrater!

Stockholm den 2/1 1922.
Lotten och O. W. Klingström.

Jag och min familj vill härmed framföra vårt hjärtligaste tack till kamrater landet runt för den stora penningssumma, som jag under min sjukdom genom Kristoffer Persson emottagit.
Anton Angman med familj, Glissjöberg.

Härmed framföres ett hjärtligt tack för en penningmedel, som vi bekommit från de givare, som å listor handhavna av Gust. Norgren inkommit. Vilket vi av honom bekommit.

Fagersta den 2/1 1922.
Konrad Pettersson, Marlin Norgren.

Härmed framföres ett hjärtligt tack för en penningmedel, som jag sedan föregående redovisning genom listor insamlat till förmån för 2 sjuka arbetare, som utgöres av kr. 36:—.

Framför allt ber jag att få framföra ett tack för den förstörelse som gjort sig gällande hos de olika givarna.

Fagersta den 2/1 1922.
Gust. Norgren.
Listinsamlare.

Ett hjärtligt tack till alla kamrater inom Skutskär L. S. samt för övrigt alla som bidragit till den summa av 109 kr. 50 öre som jag genom L. S. styrelse bekommit. Tack kamrater!
Upplandsbodarna, Skutskär den 2/1 1922.
Erik Holmgren.
Kamerabilder.

Blockad.

På grund av uppsägning av prislistan och utestängning från arbetet, förklaras allt arbete vid Gums båda kalkbrott i blockad från och med den 2 januari 1922 samt i Bryngelsgården från och med den 7 jan. Blockaden kvarstår oavsett vem som övertager arbetet tills uppgörelse sker med Gums L. S.

Gynna Arbetaren

BILLIGT KAFFE

av alla finaste kvalitet o. smak från 1:60 pr kg. Extra fina, hållbara burkar om 1/2, 1 kg. gratis.

KAFFEROSTERI ORIENT
Borgmästaregatan 16. Riks 203 75.

Nedsatta priser

A. sjukvårds- och gummivaror, Livmorsprutor, med groft rör kr. 8:—.
D. stora, med 3 rör, kr. 12:—.
D. med boll o. slanger kr. 5:—.
Gummivaror kr. 3:—, 4, 5, 6 och 8.
Livmorsprutor, Sköjipulver, Sönder o. Katerar, Bräckband, Magdörar o. gördlar för grosser, efter grosser och operation samt elastiska magdörar. Minvare, som ersätter smörbröd och tillägg och behåller smaken. Pris med 4 strumpställare kr. 14:—.
Brösthållaren Diana, giver idealisk figur, kr. 6:—.
Ryggradshållare för vuxna och barn, vilka ha anlag för framträdande gång, kr. 9, 10, 12 o. 15.
Gummistrumpor o. bindor för Adelsbräck, Utschallare, Liggdynor, Gummiduk o. Yrdukt för underlägg, Häftningsnåg, "Tiz", Fotkar o. Liktorsdöd m. m. Ill. priskurser och receptoch, måttblanketter m. m. i försäglat brev gratis. Aterförsäljare torde beakta särskild nettopriskista från A-B. Nils Adamsons Sjukvårdsaffär Centralpalatset, Stockholm.

Jag kan inte se att räkna pengarna. — Raska på! Jag ska räkna dem!

Han tog fram sedelbunken. Pingrar grepo om den, därpå försvann ljuset och han hörde ljudet av springande fotsteg.

Ett ögonblick förstod han icke.

— Ge mig mina fem dollars! tjöt han, sköt ifrån dörren helt och hopade ut. Det var alldeles lagom för att han skulle få se figuren med lyktan försvinna bland vagnarna på banan.

Han rusade själv i väg framåt banan, snavade över en syl och föll huvudstupa i ett dike. Då han kom på benen igen, började det långa tåget sätta sig i rörelse, och lykten syntes icke längre någonstades.

FJÄRDE KAPITLET.

Utan pengar och arbete.

Samuels pengar voro borta, men han led alltför häftigt av hunger och törst för att bekymra sig över den saken mer än en minut. Därpå kom den tanken för honom, att han stod här på en enslig plats och att tåget gick ifrån honom! Om han

måste stanna där, skulle han kanske få svälta ännu längre.

Han sprang fram och högg tag i järnstegen till en godsvagn och hissade upp sig och höll sig fast där. Om en stund klättrade han upp på vagnstaket; men det blåste för kallt, han kunde ej hålla ut där och måste klättra ned igen. Nu först kom han att tänka på, att han hade glömt kvar bytten med sina saker i den tomma järnvägsvagnen.

Lyckligt nog för honom började tåget sakta farten om en timme eller så omkring, och då Samuel tittade ut, såg han ljus framför tåget. Det förekom även ljus här och där i omgivningarna, och han förstod, att han kommit till en stor stad. Dagen började gry i öster, och svaga skuggor av hus voro synliga.

Samuel steg av tåget och gick framåt banan mycket försiktigt, ty han kände sig både stel och svag. Det brann ljus i en stationslokal, och han tittade in genom fönstret och såg en karl sitta vid en pulpet och skriva flitigt. Han knackade på dörren.

— Stig in, sade en röst, och han gick in.

— Ursäkta, kan jag få litet vatten? frågade han.

I hörnet där, sade den skrivande

de och såg knappt upp från sina papper.

Där stod en vattenhink med skopa, och Samuel drack. Vattnet smakade honom ljuvligt, han drack tills han icke förmådde mera.

Därpå stod han och väntade.

— Jag ber om ursäkt, började han därpå försagt.

— Vad är det? frågade den skrivande.

— Jag är nästan ihjälsvulten, jag har inte fått någon mat på jag vet inte hur länge.

— Jassa, det var ärendet! utbrast den andre. Ut med er!

— Ni missförstår mig, började Samuel förläget.

— Ut med er, skrek mannen. Det där lyckas inte här. Inga tiggare få komma in hit!

Tiggare! Ordet träffade Samuel som ett piskslag.

— Jag är ingen tiggare! skrek han ursinnigt. Jag...

Han avbröt sig själv, han hade så när sagt: Jag vill betala för det.

Han gick ut och kände en brinnande bygel; och han fattade på fläcken sitt beslut, att hur det än måtte komma att gå honom, så skulle han aldrig tigga, icke en matbit skulle komma i hans mun, förrän han ärligt förtjänat den.

Bortom järnvägsstationen lågo ett torg och en bred gata med spårväg. Samuel gick utför gatan, och då han därpå kände sig svag och fick se en mörk portväg, gick han in dit och kröp ned i ett hörn. Där låg han en stund och halvslumrade, och då var det full dager. Folk gick förbi.

Han skaffade sig mera vatten vid en pump och kände sig bättre. Så gick han utför en av de oansenligare gatorna, där en karl höll på och öppnade en butik. Det låg mat i fönstret — frukt och bröd — och anblicken därav kom honom att känna det glupska begär. Men han bad om arbete, och mannen skakade på huvudet.

Samuel fortsatte. Han kom till några magasin, där karlar höllo på och lastade vagnar; där fanns det säkert arbete.

Han vände sig till en ivrigt sysselsatt arbetsförmän i skjortärmarna.

— Hur många gånger ska jag behöva säga nej? utbrast karlen.

— Men ni har ju aldrig sagt mig det, invände Samuel med stort allvar.

— Gå er vägl! sade karlen. Här kommer en sådan massa av er — vem tusan tror ni kan hålla reda på er?

Det kom en sådan massa! Samuel erinrade sig plötsligt, att han på gatorna mött en hel mängd karlar med fattigt utseende. Sökte de då allesammans arbete utan